

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

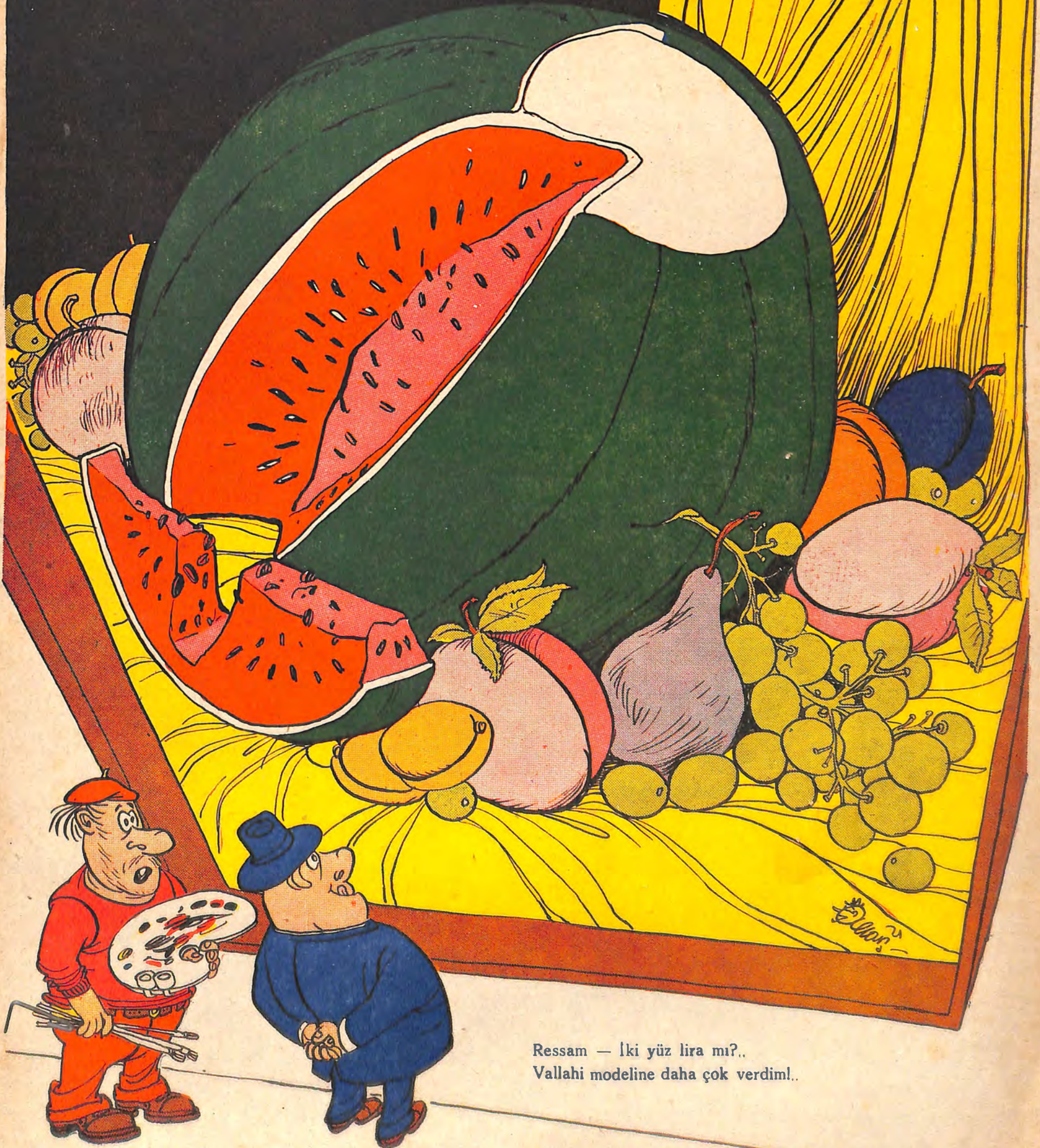
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

Ressam — İki yüz lira mı?..
Vallahi modeline daha çok verdim!..

Derslerinden başka endişesi olmaması için...

...yarınını bugünden teminat
altına alınız. Türkiye İş Bankası'n-
da şahsınız, aileniz ve yakınla-
rınız için açtıracığınız bir
İratlı Hesap kaydı hayat şartıyla
600 liraya kadar AYLIK İRAT
veya 50.000 liraya kadar
SERMAYE kazandırır.

23 Ağustos çekilişinde

6

APARTMAN DAİRESİ
ÇOK ZENGİN FARA İKRAMIYELERİ
cem'an 800.000 lira

TÜRKİYE

BANKASI

Akbaba

siyasi
mizah
gazetesi

Fareler ve İnsanlar

İKİNCİ Dünya Savaşının sonunda harbin acıları bitti, sulhun acıları başladı: Polonya, Romanya, Macaristan, sulhun ve zaferin kurbanlarıdır.

O kadar mı?... İngiltere, milyonlarca can bahasına kazandığı zafere neler kurban etmedi ki?... Nuri Sait Paşaya kadar!

Bütün bu insanlık acılarının bir tek büyük suçlusu vardır: Dünya kaderini ellerinde tutanların küçüklüğü...

Son politika şöretleri içinde, bakışları günün sınırını aşan tek insan bulamazsınız.

İnsanlığın acısı, taaa Yalta konferansında başladı. Dünyanın hürriyetini Rusların kızıl pençesine teslim eden kimdir? Roosevelt'in sarsak elleri değil mi?

Gerçeği görmek lâzım: Atatürk'ün açtığı bayrak, bütün esir toprakları altın şafaklarla aydınlatıyor. Sahici devlet adamı, baş kaldıran kalabalığın üstüne halk çoğunluğunun suratına tükürdüğü adamlarla işbirliği yaparak yürümez, asıl işbirliğini o kalabalıkla elele vermekte arar.

Abdülnasır'ı Kremlin'in sofrasına altın bir tabak içinde, göl güneşinde kızartılmış bir deve yavrusu gibi getiren demokrasiler mutfağının bunak ahçıları oldu... Suriyeler, Iraklar, hep o bitmeyen ziyafetin geçitli çerezleridir!..

Lübnan'a, Ürdün'e asker çıkarmak, şüphesiz son çareydi. Ama, yanlış bir politikanın

artık yeni Nuri Sait Paşalarla idare edilemez!

Ne dedim?... Bakışları günün sınırını aşan tek politikacı bulamazsınız dedim, değil mi?... Geliniz kulağınıza bir siyasi sır fısıldayım: Daha pek yakın bir günde, Türkiye'nin ağız Irak Başvekilinin kulağına:

— Üzücü haberler alıyoruz..

Diye komşu memlekette bazı gizli kıpırdamalar olduğunu

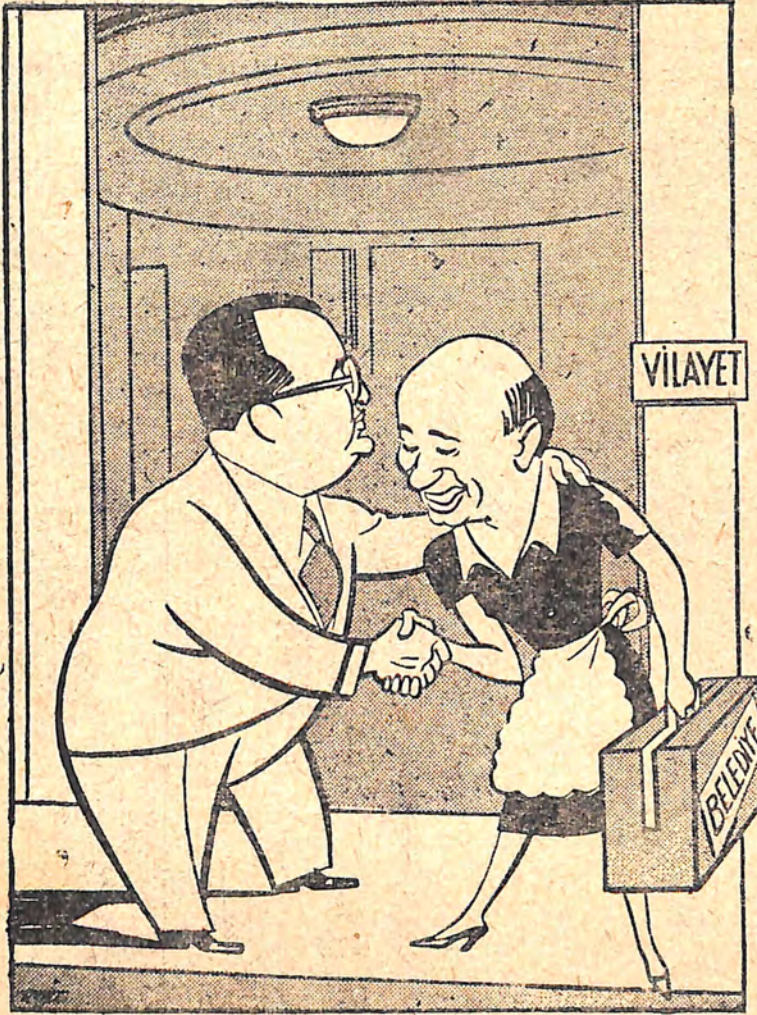
boğuk bir kahkahayla gülmüş: — Kimmiş bu fareler?!

Düşmanlarını John Steinbeck'in, Fareler ve İnsanlar'daki dev pençeli Lennie'si gibi avucunda boğmaya almış ihtiyar politikacı, bu sefer tam tersine, zenne kılığında kaçarken sokak kalabalığının ayakları altında besli bir dişi fare gibi eziliverdi!

Milletlerin kader çizgisi 1914 savaşından beri değişmeğe başlamıştır: Birinci Dünya Harbinin sonunda, ellerinde yeni bayraklarla Osmanlı İmparatorluğundan ayrılanlar, İkinci Dünya Harbinin sonunda, İngiltere ve Fransa'dan ayrıldılar.

Asıl korkunç olan, bu yer yer açılan hürriyet bayraklarını, milletlerin eline, dünyanın tek esircisi Kruçef'in vermesidir!

Yusuf Ziya ORTAÇ

İki el bir baş içindir!..

El- İktidar...

BİR çok avukat yazıhaneleri- nin duvarında şu levha asılı- dır: «Eltadl-ü Esas-ül Mülk» (Bir ülkenin temeli adaletti.)

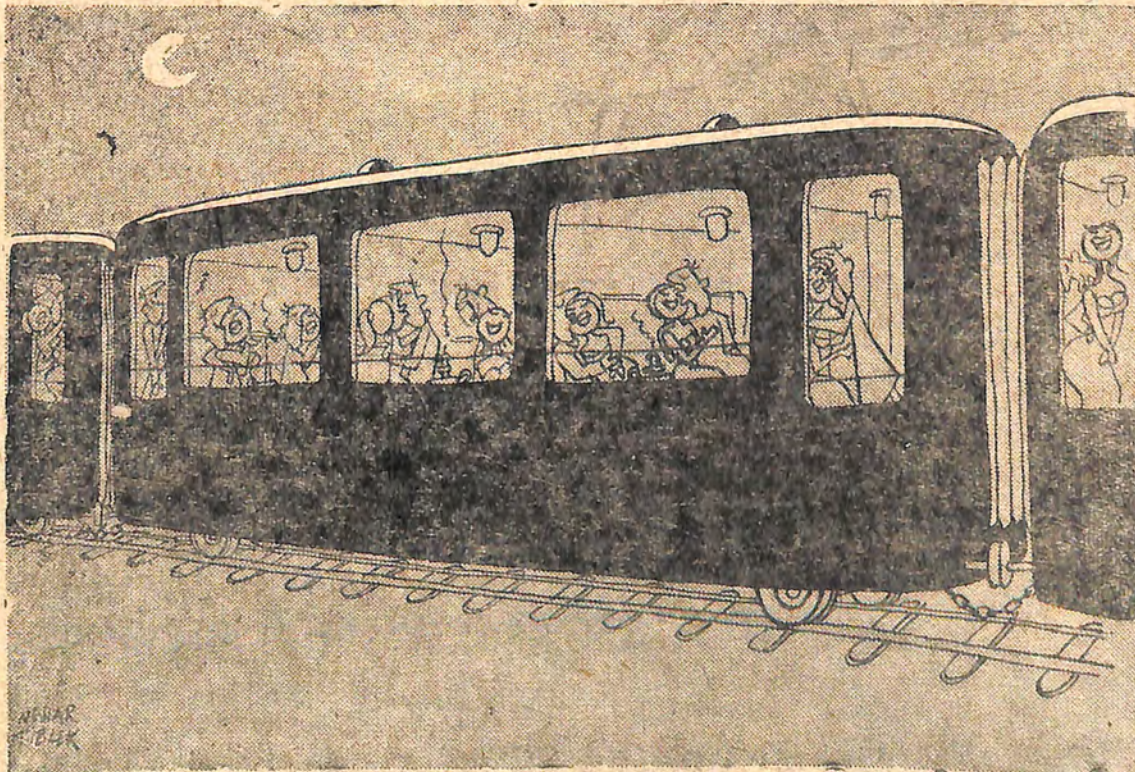
İslâhiye D. P. li Belediye Başkanı Mustafa Yırtar, İslâhiye savcısını döğdü. Bu suçun- dan yargılandı. 6 ay hapis cezası

giydi. Cezası tecil edilmedi. Bu cezayı Yargıtay da onayladı. A- ma bay Yırtar cezaevine girmede. Çünkü cezası affedilmişti.

★

Şimdi «El-adl-ü Esas-ül Mülk» sözünü silip, yerine şunu yazma- lı: «El-İktidar-ü esas-ül Mülk.»

Ampul yokluğundan mum yakılıyor.. (Gazeteler)

Mum söndü!..

Nimet!

EKMEKLERİN alt yüzüne pul kadar bir etiket yapıştırılır. Bu etikette bir ad, soyadı, bir de yer adı vardır; ekmeğin pişirildiği fırın sahibiyle, fırının yerini-gösterir. Ekmeklere bu etiketler ya- pıştırılmaya başhyah 20 yılı geç- ti sanırım. Ekmekler, eksik ağır- lıkta, bayat, hamur, katkılı olur- sa, şikâyet edilebilirsin, nerdeki fi- rında yapıldığı anlaşılabilir diye bu etiketleri yapıştırıyorlar.

İzmir belediyesi hesaplamış, ekmeklere yapıştırılan etiketler yüzünden İzmir'de her gün 3 ton ekmek ziyan oluyormuş. İzmir'de 3 ton ziyan olursa, İstanbul'da etiket yüzünden ekmek ziyanı 10 tonu bulur. 10 ton, aşağı yukarı günde 15-16 bin ekmek... Buna Ankara, İzmir gibi büyük şehir- lerimizi de katarsanız, etiket yü- zünden her gün ziyan ettiğimiz ekmek, belki de 50 tonu geçer. Korkunç bir şey bu... Ya bir de etiket için harcanan kâğıtları dü- şünün...

Hem, bu etiketler neden ekmek- lere yapıştırılır? Ekmekler bayat, hamur, eksik çıkarsa, yapan fırın belli olsun, şikâyet edilebilirsin diye. Avrupa'ya gidip gelenler, hep söylüyorlar; Almanya'daki, Ital-

ya'daki, Fransa'daki pamuk be- yazı, yumuşacık ekmekleri alın, bizim ekmeklere katık edip, yiyin.

Ekmekler bozuk, eksik, katkılı çıkacak da, etikete bakıp fırıncıyı şikâyet edeceğiz. Eksik çıkarsa, ne kadar çıkar? Kararla eksiltile- den daha da eksik çıkmaz ya... Hamur olsa, bozuk olsa ne kadar hamur, ne kadar bozuk olur? İşte kapkara ekmekler... Bundan daha bozuk, hamur çıkacak değil ya... Boşuna etiket koyup da kendi kendimizi kandırıp durmıyalım. O hiç olmazsa günde şu kadar ton ekmek, şu kadar ton da kâğıt ziyan olmaz.

Boşuna!

İSTANBULA bir film çevirmek için gelen Amerikan yıldızı, her gün bir yolunu bulup, gazete- lerin birinci sayfalarına, zam ha- berlerinin arasına adını, resmini koydurtuyor. Bir gün bakıyorus- nuz, müslüman olacağım, diyor. Ertesi gün, bunu yalanlıyor. Daha ertesi gün, müslüman oldum bile, haberiniz yok, diyor. Daha ertesi gün, müslüman olmuşum da be- nim bile haberim yok, diyor.

Bizim için, yıldızın müslüman olup olmamasıyla hiç bir şey de- ğişmez, kendisi için de öyle... Er- kek olsaydı, belki sünnet olur da canı yanardı. Kadın olduğuna gö- re o bile yok. Boşuna ortalığı yağgaraya boğmasın.

Hizaya gel!

ESKİ zamanlarda çok sert bir kolağası, şimdiki adıyla bir önyüzbaşı varmış. Adamın bütün hayatı kışlada geçtiği, çantadan yetiştirdiği için saçından tırnağa kadar sert bir adammış. Bazı ak- şamlar, karısıyla, kızıyla gezme- ye çıkınca, kız ikide birde geride kalmış. Kolağası hemen durumu çakar:

— Kız! Anana bak, hizaya ge- eeeeel!... diye bağırırmış.

★

İstanbul gazetelerinin pek çoğu, günlerce, fiyatlarını 25 kuruşa çıkaracaklarını ilân edip durdu- lar. Bu gazeteler arasında Hava- dis de vardı. Tam fiyatların 25 kuruş olacağı gün Havadis döndü, yanlışlıkla araya adımız karışmış, biz 15 kuruşta kalacağız, dedi.

Hah, şöyle. Bunu daha önceden sorup, öğrensene!

— Havadiis!.. Ankaraya bak hizaya geeeeel!...

KIRK-anbar

ŞEHİRİMİZ İKİ ÖTELE KAVUŞUYOR

Kurak mevsim

SULAR İPARESİ

Gazetelerin temel direkleri

KESMİ İLAN

Erkek giyiminde «Jet Modası»

Yaz ucuzluğu!

ŞİKAYET BÜROSU

-AL SANA BİR KUYRUK DAHA..

Şehirde şikâyet büroları kurulacak

A TALARIMIZ, yüzyıllar boyunca değerini, doğruluğunu kaybetmeden dillerde dolaşan sözler söylemişlerdir. Ama, dikkat ediyoruz, son yıllarda, bu eski hitmetler, eski değerini hayli kaybetti.

Bu yazıda, birkaç örnek verelim:

1 — «Ne verirsın elinle, o gider seninle!»

Mübarek cedlerimiz bu sözül artık hiç bir ciddi mânâ ifade etmemektedir. Çünkü, ne verirsın elinle, o gider alanla!...

Bu ata sözünün zamanımıza göre en doğru şekli ancak ilk

ATA SÖZLERİ

kelimenin değişmesiyle şöyle olmalıdır:

«Ne alırsın elinle, o gider seninle!»

2 — «Pireyi deve yapar!»

Bu sözdeki mübalâga payı, zamanımızdaki politika atmosferi yanında, deve değil, pire kadar kalmaktadır.

Esasen günümüzün açığöz insanları pire gibi küçük şeylerle uğraşmaya tenezzül etmiyecek kadar büyük işler peşindedirler. Bundan dolayı, değeri düşen, modası geçen bu ata sözünün de yine ilk keli-

mesi değiştirilerek şu şekilde yenilenmesi uygun olur:

«Parayı deve yapar!»

3 — «Minareyi çalan kılıfını hazırlar.»

Bu atasözü de minare gibi işe yaramaz, ufak tefek şeyler çalan eski zamanın tok sözü, beceriksiz hırsızları imiş. Çağdaş hırsızlarımız, asansörlü şeyler dururken minareye tırmanmıyacakları için, bu vecizenin de artık şu şekilde söylenmesi doğru olur:

«Aparatmanı çalan kılıfını hazırlar!»

4 — «Atı alan Üsküdarı aştı!»

Bunun da modası geçmiş bir atasözü olduğu her kelimesinden belli!

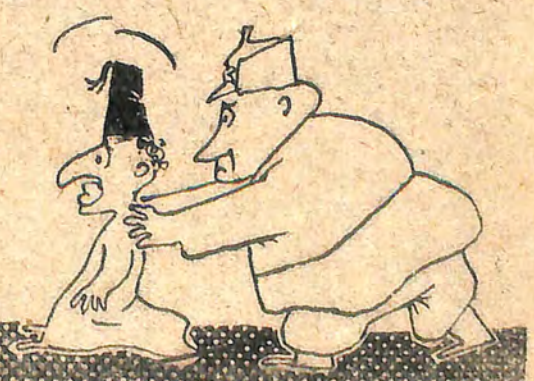
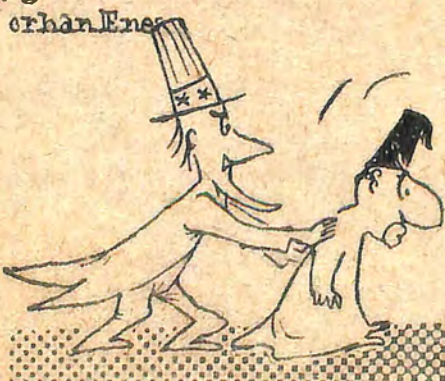
Bir kere at, artık taşıt olmaktan çıkmış, yalnız Veli-efendi çayırı ile Ankara Hipodromunda koşturulan kumar aleti olmuştur. Sonra, arabaya vapuru sayesinde Üsküdar da aşılacak bir mesafe olmaktan çıkmıştır.

Onun için, bu eski zaman lafının da şu şekle konulması uygun olur:

«Dövizi alan gümrüğü aştı!»

AKBARACI

Orhan Fener

İhtisal birden — Korkma! Arkanda ben varım!..

BİRİ rejisör, biri film yapan, biri de filme para koyan Üçü birden geldiler:

— Aman, bir senaryo... dediler.

— Senaryoyu anladım, ya bu «aman» ı ne oluyor?

Yahu ben «Aman baba» mıyım? Bir insanın hiç hatırlanmamasından, hiç olmazsa amana düşünce hatırlanması yine de bir şeydir.

Bir Alman film firmasıyla ortaklaşa bizimkiler bir film yapacaklarmış. Acele, çok acele, ama çok çok acele bir senaryo isteniyormuş. Bu «aman», işte bu aceleden ötürü.

— Nasıl bir senaryo istiyorsunuz? diye sordum.

Anlattılar. Turistik bir komedi filmi olacakmış. Bir Alman kızı Türkiye'ye gelecek, burda onu birisi gezdirecek.

Bunu öğrenince ilk sözüm:

— Olmaz! demek oldu.

— Neden?

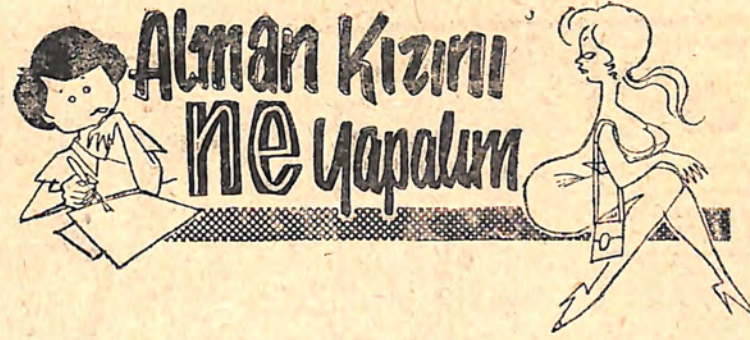
— Ne demek neden? Bir turist Alman kızı buraya gelir de hiç onun başından geçenler filme alınamaz mı? Bir kere film müstehcen olur. Sonra da... Daha neler var.

— Ama turistik filmler şimdi moda. Hem de turistik film yaparsak, resmi makamlardan yardım da görürüz.

— Vallâ siz, bir Alman kızının burada başından geçenleri filme alırsanız, değil resmi makamlardan yardım görmek, Alman kızının başına gelenlerden daha sunurlusu sizin başınıza gelir.

Bir türlü anlamadılar. Ne demek istediğimi iyice açıkladım:

— Alman kızı gelecek. Nasıl gelecek. Tanrı bilir. Onu kaçıracaklar, dağa kaldıracaklar. Diyelim, şans yokmuş ta kızın, kaçırmadı-

★ Yazan : AZİZ NESİN ★

lar. İstanbul'a geldi. İstanbul otellerinde yer bulamayacak. Diyelim, şans yokmuş ta kızın bir otelde yer buldu. Bu kız otomobile binecek. Karaköy'den Eminönü'ne gitmek isterse, şöför onu akşama kadar doluşturup Eminönü'ne öyle getirecek. Haydi diyelim, kızın şans yokmuş ta şoför kazıklamadı. Bu sefer Kapalıçarşı'da tarihi eşya diye, nargile marpuçu, aptes hane ibriği, hamam nahını, kasap satırı satıp kazıklayacaklar. Diyelim, kızın şans yokmuş ta Kapalıçarşı'da kazıklanmadı, o zaman da Sulukule'ye gidip turistik bölgemizi, turistik çingene kavgalarımızı seyredecek. Diyelim bu da olmadı, kız taksi arayacak bulamayacak. Yıkıntılı sokaklarda gezirken bir çukura düşecek. Beyoğlu'nda giderken lâf atacaklar. Ya'nız lâf atsalar iyi, daha neler atacaklar. Tozdan, dumandan kızın yüzü gözü belli olmayacak.

Doğrusu çok güzel bir turistik film olur olmaya, ama oynatmazlar.

O zaman:

— Santimental komedi istiyoruz, dediler. Romantik, lirik bir

komedi. Bu dediklerimiz doğru olmaya doğru ama, siz...

Film, yalnız Türkiye'de oynasa iyi. Dünya piyasasına çıkacakmış. Bence, dünya piyasasına çıkacak bir filmde, filmin başarı kazanması için, önce o memleketin gerçekleri bulunmalıdır.

— Ben yapamam! dedim, profesyonel renaristlerimiz var. Onlar bu işi daha iyi kıvrırlar.

— Ama siz çabuk yazıyorsunuz. Bize de senaryo acele lazım. «Roma Tatili, İtalya hatıraları, Venedik Tatili» filmleri gibi romantik bir komedi olacak.

— Peki, yazayım, dedim.

— Ne zaman bitirirsiniz?

— Gece gündüz çalışırsam, on beş günde film hikâyesini yazabilirim.

Sonra senaryosu yapılır.

— Aman... dediler.

— Eh öyleyse bir hafta...

— Aman...

— Üç günde yapmaya çalışırım.

— Bize iki günde lazım. Ama yarın akşam vererseniz iyi. Saba ha verseniz daha iyi Hatta şimdi verebilseydiniz...

Bunları, akşam üzeri koşuşturuz. Ertesi akşam gelip film hikâyesini alacaklar. Tanrı bilir ya, Senaryo yazmaktan çok, bir işe yaramış olmak için kolları hemen sıvadım. İlk önce bir Alman kızı İstanbul'a gelecek. Bu Alman kızı durup dururken de İstanbul'a gelmez ya. Kızı İstanbul'a getirmek için bir sebep bulmalı. Kız neden gelir? Bu İstanbul, Paris, Roma, Londra değil ki, kız salt gezme için gelsin? Hem İstanbul'a gelecek, hem de burada bir Türk delikanlısına âşık olacak. Böyle istiyorlar. Gidip te bir Türk delikanlısına âşık olayım diye Alman kızı İstanbul'a gelir mi? Ne yapsak, bir türlü de gerçekçilikten ayrılmıyoruz. Gazetede okumuştum. Bir Japon kızı, bir dergi eliyle, Paris'li bir delikanlıyla mektuplaşmaya başlar. Mektupla sevişirler. Japon kızı Paris'e gidip sevgilisini görünce hayal kırıklığına uğrar. Bu sevginin sonu facia olur. Paris'li delikanlı, Japon kızını öldürür. Şimdi bu mektupla sevişme günümüzün gerçeği. Bu noktadan kalkarak, Alman kızını İstanbul'a getirttim.

İstanbullu, Almanca bilen bir delikanlı bir Almanca dergi alıyor. Dergide, bir kızın yabancılarla mektuplaşmak istediğini okuyor. Kıza mektuplar yazıp, Türkiye fotoğrafları gönderiyor. Alman kızı, bu fotoğrafları görünce:

— Aman ne güzel yerler, şuralarını bir gidip göreyim, diyor.

Ya annesi, ya da başka bir Alman kadınla İstanbul'a geliyor, delikanlı ile buluşuyor. Buluşunca ne olur? Sevişirler. Sevişiyorlar. Araya başka komik olaylar da karışıyor ama, ben onları anlatmıyorum.

Kız geldi, sevişiyorlar da. Arada komiklikler de var. Şimdi ne olacak? Bunlar Türkiye'nin turistik bölgelerini gezecekler. Durup dururken de Anadolu gezilmez ya... Yine bir sebep bulmalı.

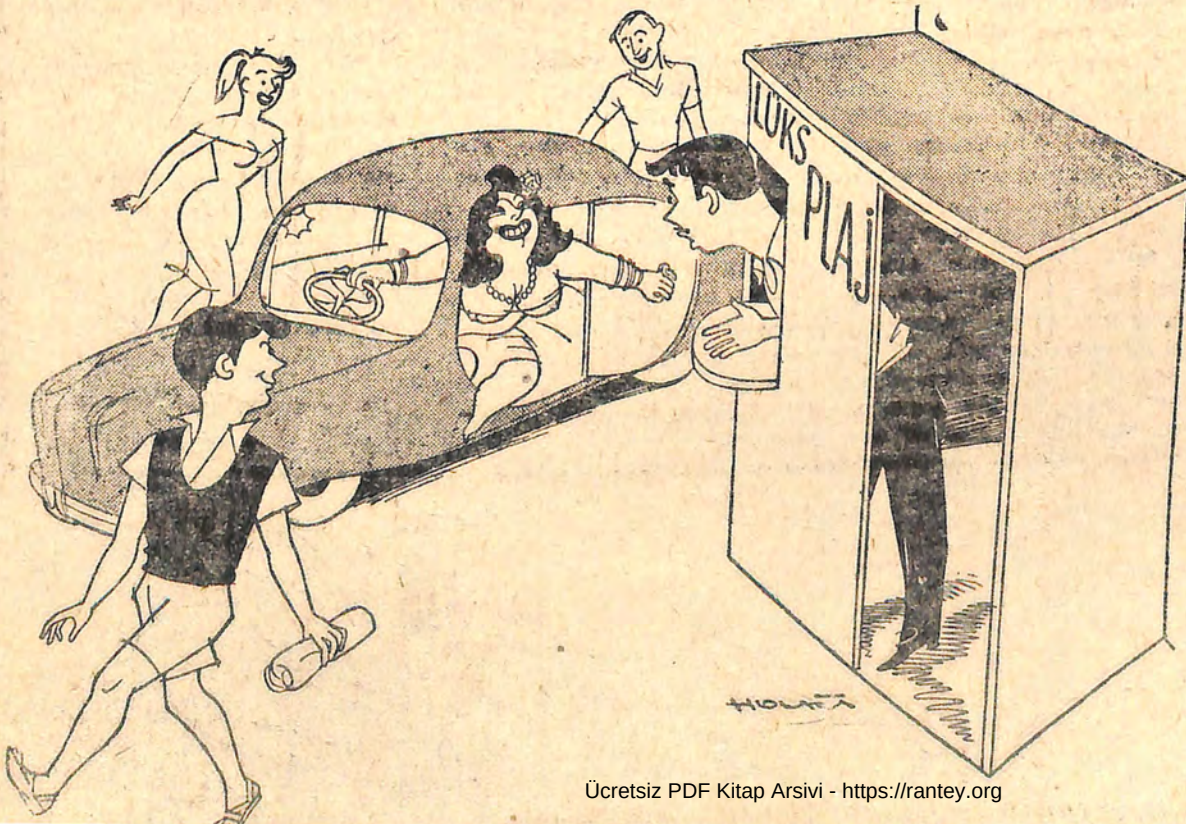
O zaman aklıma başka şey geldi. Alman kızı arkeologmuş. Türkiye arkeolojisi üzerine bir doktora tezi yapacak. Bizim üniversiteye bağ vuruyor. Bir arkeoloji doçenti, kıza yardım ediyor, istediği bilgileri mektupla yolluyor. Kız İstanbul'a geliyor. Kendisine yardım eden doçente teşekkür ediyor. Sonra doçentle kız kırıştırmaya başlıyorlar. Beraber vapura, tırne, uçağa, arabaya, eşeğe binip Anadoluyu geziyorlar. Anıtların harabelerinde sevişiyorlar. İyi... Peki sonra?

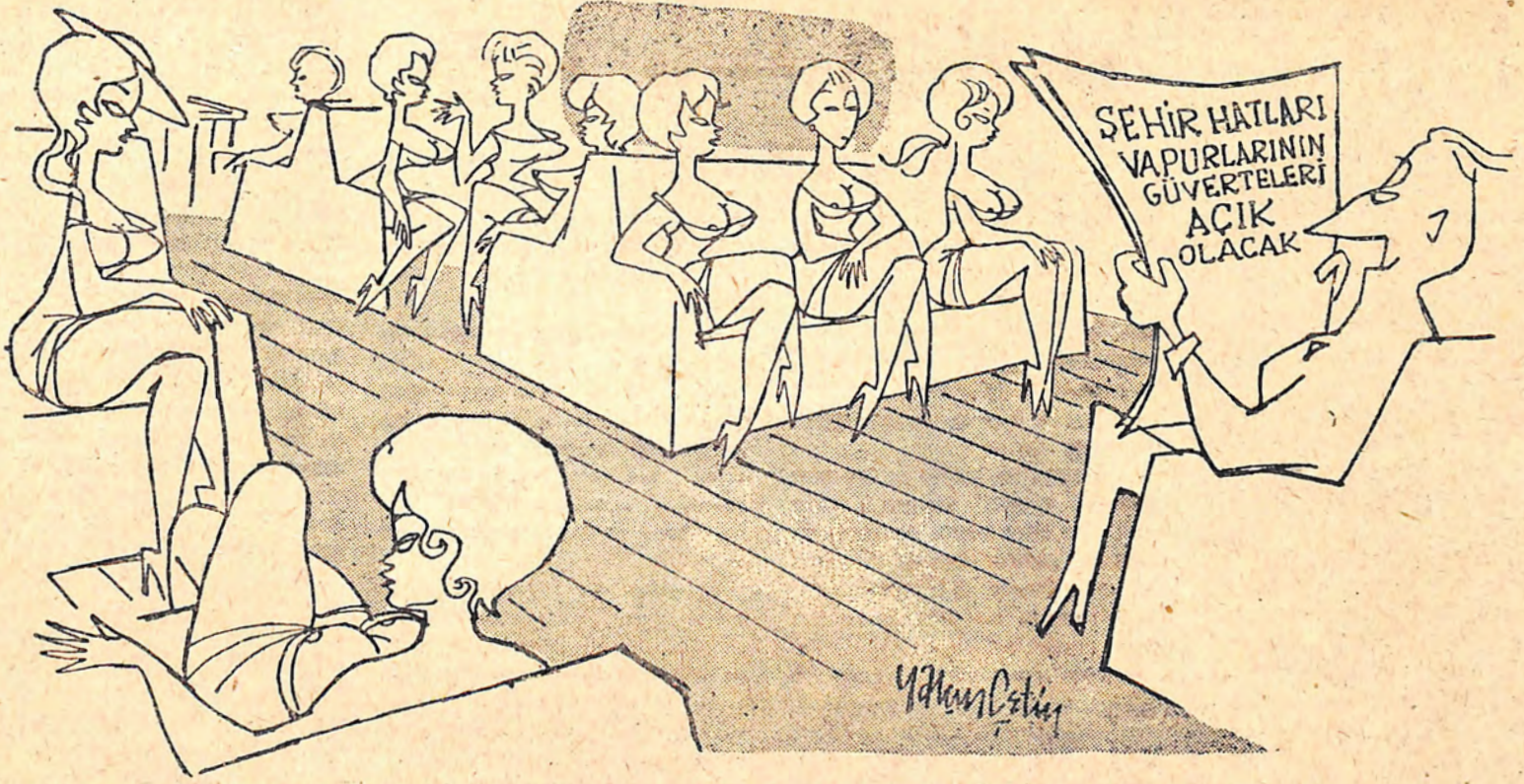
Ertesi akşam filmciler geldi. Senaryo hikâyesini beğendiler. Hele aradaki komikliklere layıldılar.

— Buraya kadar oldu, dedim, ama bundan sonrası :truyor bir türlü.

— Neden? diye sordular.

— Alman kızı geldi. Burada delikanlı ile gezip duruyorlar. Peki, sonra ne olacak?

YAZISIZ!..

— Nasıl göndereceğiz? Delikanlı ile sevişmediler mi? Giderken bir sebep olacak.

Hep beraber o sebebi düşünmeye başladık. Bulamadık.

— Peki, kız gitmesini Almanya'ya, burada kalsın. Delikanlı ile evlensin.

— Olmaz. Bir Türk delikanlısının yabancı kızla evlenmesini iyi karşılamazlar. Hayatta olur ama, filmde olmaz. Kötü propaganda diye müsaade etmezler. Hem sonra, ayrılacaklar ki, filmin sonu romantik olsun.

— Öyleyse, delikanlı kızı «müslüman ol da evlenelim» desin. Kız da müslüman olmam, desin. Ayrılsınlar.

— O da iyi propaganda değil. Doğent böyle şey söylemez.

— Doçentin amcası söylesin. Müslüman olmadan o kızla evlenirsen, seni mirasından mahrum ederim desin delikanlıya. Kız da bunu duysun. Delikanlıyı, mirasından etmemek için gitsin.

— Film dışarda da oynayacak.

— Peki, ne yapalım?

— Kızın anası, kızın müslümanla evlenmesine razı olmasın...

— Bırakın şu din meselesini. Kız Almanya'da nişanlı olsun.

— O zaman Türk delikanlısına nişanlısını tercih etmiş olur. Burada film tutmaz.

— Allah Allah... Peki, ne yapacağız bu kızı?

— Kızın bir hastahığı olsun. Doktorlar evlenmesine müsaade etmesinler.

— Fena değil ama, o da çok acıklı. Komedî filmi olacak.

— En iyisi kız Avrupalı terbiyesiyle yetişmiş olduğundan bizim buraya alışmasın. İlk günler sevgi ateşiyle farkına varmasın kız. Ama, sonra aralarında çatışma başlasın.

— Ooo... O hiç olmaz.

— Peki, bu kızı nasıl Almanya'ya göndereyim?

— Öyle, kendiliğinden gitsin. Geldi, gezdi, gördü, gidiyor.

— Delikanlı ne olacak? O kadar seviştiler.

— Öyleyse burada kalsın, evlensinler.

— Olmaz...

— Öyleyse Türk delikanlısı evli olsun. Kız bunu sonradan anlansın.

— O hiç olmaz. Bir Türk aile reisi, filmde karısına nasıl ihanet eder?

Bir türlü işin içinden çıkamı-

yoruz. Alman kızını buraya getirdik. Ne burada bırakabiliyoruz, ne Almanya'ya gönderebiliyoruz. Alman kızı elimizde kaldı.

Filmciler gittiler, bir daha da görünmediler. Aradan iki ay geçti. Ne yaptılar bilmiyorum. Ama benim başıma Alman kızını belâ ettiler. Ben şimdi bu kızı ne ya pacağım? Gece gündüz, aklımda hep Alman kızı... Ne vapayım kız? Bir kere de buraya getirdik. Ne kalabiliyor, ne gidebiliyor. Ne yapacağımı düşünmekten isten güçten oldum.

Ne yapacağımı biliyorum ama, filmde olmaz.

Aziz NESİN

Temiz su.

Büyük bir bakkaliyenin önünde buluştular. Biri ötekine sordu:

— Ne o, peynir mi arıyordun?

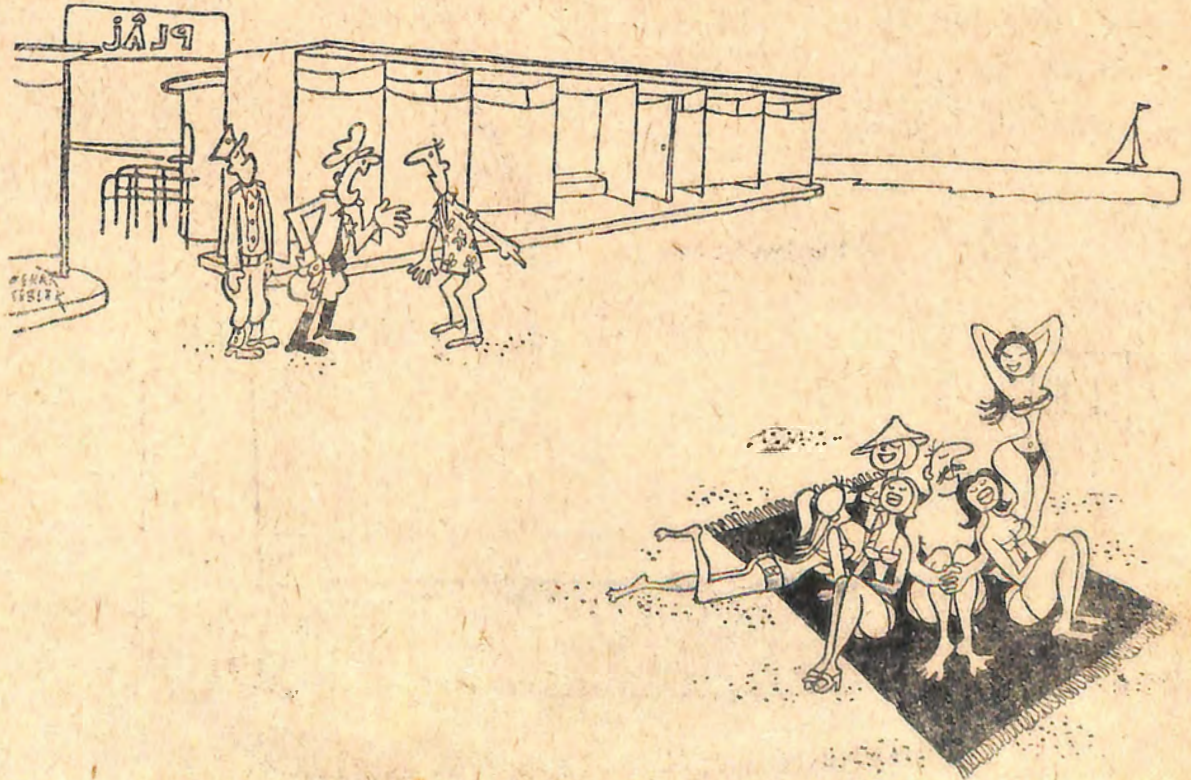
— Hayır, iyi suyun gelip gelmediğini sordum. İki haftadır yarın, öbürgün diyerek bizi savsaklıyorlar.

— Canım, sen de benim gibi terkos suyunu temizle de öyle iç.

— Nasıl?

— Gayet kolay, ben evvelâ suyu ince bir süzgeçten geçiriyorum, sonra kaynatıyorum, soğuyunca rakıya katıp öyle içiyorum. Öyle hafif, öyle lezzetli oluyor ki, bir oturuşta beş altı bardak yuvarlıyorum.

Şeker istifçiliği yapanlar takip edilecek.. (Gazeteler)

Polis — Çabuk gösterin bana bakayım, şeker istifçiliği yapan kim?..

KEMAL AYGÜN, İstanbula Belediye Başkanı seçildikten sonra, işten baş kaldıramaz olmuştu. Şehrin dertleri bir türlü bitip tükenmek bilmediği için, Yeni Başkan, sabahın yedisinden akşamın geç saatlerine kadar çalışmak zorunda kalıyordu. O gün de zam için Belediyeye baş vuran otelcilerin, hamamcılarının, şoförlerin temsilcilerini kabul edecek, kendileriyle görüşecekti.

Zile basıp odacıyı çağırdı:

— Bekleme odasında kimler var, dedi.

— Beyim, bekleme odası düğün evine döndü. Zam varmış diye duyan geldi. Hepsi sizi bekliyor.

— Çağır bakalım otelcilerin temsilcisini...

— Başlıştüne beyim...

Odacı, biraz sonra, yanında şişman, orta boylu, hırpanı kılıklı biriyle geri geldi. Adamı temenna ederek Aygün'ü selâmladıktan sonra ellerini karnının üstünde kavuşturup, mektup okur gibi konuşmaya başladı:

— Yüksek beyim, zâtı âliyyenizin İstanbula reyiz başkanı tâvin olunca biz otelciler üç gündür bayram edip sizi tebrik etmek için ey birliğiyle beni seçtiler. Allah siz başımızdan ayırmasın beyim... İstanbulda şimdiye kadar çok belediye başkanı geçmiş ise de, sizin gibi insanîyetli bir zat ne gelmiştir ve ne de gelecektir. Herkesin derdini dinleyip çaresini bulduğunuza dair Keşan otelinin sahibi Keşanlı Şaban bey sizin için çok iyi lâflar söyledi. İyi adamın hali yüzünden belli olur zaten... Sizin yüzünüze bakıyorum da, yüzünüz bana diyor ki «ben çok merhametli bir adamım» diyor.

— Teşekkür ederim. Derdiniz nedir bakalım sizin?...

— Ah beyim, bizim derdimizi hiç sorma. Derdimiz düşman başına...

— Anlatın bakalım canım...

— Arzedeyim beyim... Biliyorsunuz, memleketimizde, çok şükür kalkınma ve refah pek ziyadeleşti. Para hollaştı. Köylü efendimiz

Demokrasi Kadayıfı

★

ADNAN VELİ

★

zin istirahati yükseldi. Reşat, iki yüz lirayı geçti... Bolluk pek çoğaldı. Bu bolluğun sonu nereye varacak beyim... Her gün çok adam zengin oluyor. Sokaklarda zenginden geçilmiyor. Otelciler niye zengin olmasın beyim?...

— Canım, otelciler zengin olmasın diyen var mı?...

— Beyim, bu tarife ile otelciler katıyen zengin olamaz. Zarar eder. Bir kere bizim otellerimizin masarifi çoktur. Senede iki defa çamaşır yıkanır. Bir yatak çarşafı bir senede iki defa yıkanırsa buna çarşaf mı dayanır?... Vatan daşlar şimdi bol bol yemek yiyerek şişman oldular. Şişman adam yağlanır. Bir insan yağlandıymı, arkasından bitlenir. Kalkınma bitleri eski zaman bitlerine benzemiyor beyim... İlâci bir sefer sıkınca ölmüyor beyim. Birinci seferinde sersem oluyor. İkinci seferinde fenalık geçiriyor. Üçüncü seferinde bayılıyor. Dördüncü seferinde ağırlaşıyor. Beşinci seferinde komaya giriyor. Ancak altıncı seferinde ölüyor. Bu kadar ilâca para mı dayanır beyim?...

Bizim otelcilerin en büyük meselesi polis meselesidir beyim... Otele bir bay ile bir bayan gelince biz bunlara «yasaktır» diyoruz. Halbuki turizm kanunları «katıyen yasak olamaz» diyor. Plâjların aile kabinesi turizm oluyor da, acaba oteller niçin turizm olamıyor? Maruzatım bu kadarla bitmez ama, basınızı ağrıtmayı münasip göremedim. Zâtı âliyeniz elinizi vicdanınıza kovduktan sonra, bize zam yapınız beyim.

Aygün başını salladı:

— Size cevap vermeden önce arkadaşlarla görüşmeliyim. Durumu inceler, bir hafta sonra cevabımızı bildiririm

— Cenâbı Allah Kemal beyimiz

den razı olsun beyim...

Adam, tekrar bir temenna edip çıktı. Aygün, zile basıp odacıyı çağırdı:

— Muhallebicilerin temsilcisi gelsin, dedi.

Odacı fırladı. Uzun boylu, zayıf sarışın bir adamı kolundan tutup içeriye aldı. Muhallebicilerin temsilcisi İlyas, belini büküp Belediye Başkanını selâmladı. Aygün:

— Sizin isteğiniz nedir? diye sordu.

— Beyim, sizi karşımızda görmekle sevinç ve bahtiyarlığımızı anlatmak mümkün olmadığı gibi siz başkanımı, partiye candan bağlı olan bütün muhallebiciler namına en kalpten ve halis tebriklerimi selâmlıyarak sunarız ve memleketimizdeki yükselme ve kalkınma çoğaldıktan sonra bütün esnaf çok para kazanırken ve zengin olurken ve sütçüler bol bol süt çıkararak bize pahalı satmaktalar olup, yüksek partimizin sayesinde inekler bu kadar çoğalıncaya sütleri de bol olup bu sütleri peynircilere vererek ve muhallebicilere az süt vererek esnafımızı zorla süte su katmak mecburiyetinde bırakıyorlarsa da, esnafımızın sütü bozuk olmadığından muhallebi ve kazandibi ve aşure ve keşkül ve sütlaç ve tavukgöğsü ve ekmek kadayıfı ve tel kadayıfı ve tulumba tatlısını halis süt ile pişirerek müşterilere verdiğimiz zaman masrafı ziyade olduğundan, hiç bir esnafımız zengin olamadığı için ve ileride zengin olmak için bu günden daha iyi fırsat bulunamayacağı için, büyük haksızlık teşkil ederek ikinci ve en önemli derdimize geç-

tiğimde diyebilirim ki, İstanbul'daki bütün işkembeci dükkânları, muhallebicilerin hakkı olan işkem beleri kâmilten toplayıp muhallebicilere işkembe bırakmadıkları için bu haksızlığı telâfi etmek için çünkü işkembeciler eşek işkembe siyle de gorba yapabilmekteler olup koyun ve sığır işkembesi ancak tavukgöğsü yaparken kullanıldığı için yüksek partimizin en kısa zamanda bir işkembe fabrikası açmaya karar vermesini ve fabrika açılıncaya kadar Marşal yardımından sığır işkembesi idhal ederek muhallebici kardeşlerimizi bu sıkıntıdan kurtarmasını candan dileyerek şeker darlığından dolayı biraz sıkıntımız mevcut olmakta iken muhallebi yapmak için eğer şeker bulunmıyacaksa bal kabağını pekmezin içinde ezerek ve içine mısır unu katarak ve hepsini birden lohusa idrarında sulandırarak demokrasi kadayıfı yapmak zorunda kalırsak, ekmek parası için katlandığımız bu felâketten dolayı mesuliyet bize ait olamıycağı için muhallebi tarifelerine zam yapmanızı siz büyüğümünden en candan temennilerimle rica eder ve sizi saygı ile selâmlarım beyim...

Kemal Aygün'ün baş ağrısına başlamıştı:

— Bir hafta sonra gelip cevabınızı alın, dedi.

Adam, selâm vererek çıktı. On dan sonra odacı icerive, şoförlerin temsilcisi Destursuz Süleyman'ı soktu. Süleyman, Belediye Başkanını, yerlere kadar eğilip selâmladıktan sonra:

— Evvallah Kemal abicim, dedi. Allah seni başımıza huzur gibi yolladı anam avradım olsun...

Aygün biraz şaşırıldı. Büyük bir ciddiyetle:

— Sizin isteğiniz nedir? diye sordu.

— Dur be abicim, söyleyeceğim elbet... Sen önceden altıncı sube müdürü iken benim ehliyeti almıştın ama, eğer ki içimde sana karşı toplu iğne başı kadar bir gücaneğiğim varsa, Cenâbı Allah da beni, kör lâğıma şamandıra yapmış.

Biz şimdi bütün arkadaşlar kafa kafaya verdik. Bendenizi mü messil temsilcisi yaptılar. «Git şu Kemal ağabeye, halimizi naklet» dediler. Ben de şıpınışı kalkıp geldim.

— Peki, derdiniz ne sizin?...

— Derdimiz aşıkâre abicim... Bu tarifelerle İstanbulda taksi yü rümeeeee. Çünkü masarifimiz ziyade... Söz temsili sırf ben, gün de iki paket Yeni Harman içerim. Akşamları da bir küçük şişeyi de virmezsem, o gece çalışmam, 37 numaradaki Despinanın da onbeş kâğıt, gündeliğini yatırırım. Dedenin tekkesinde iki de zar salladım mı, yüz kâğıdı erittin demektir. Karaköyden Çağaloğlu'na 30 kuruş adam taşımakla olur mu bu iş.

Hürriyet heykeli

VASITA:

Araç. Meselâ tramvay, tünel, vapur birer nakil vasıtasıdır. Aracı anlamında da kullanılır. İki gönül arasında muhabbet aracılığı yapanlara da vasıta derler!

VİSKİ:

Bir çeşit içki. İyişi İskoçya'da yapılır. Pahalı olduğu için, kibarlar içer. Kokusu, biraz ezilmiş tahtakurusunu andırır!

Bir ziyafet sofrasında, viskiyi üst üste çeken şair, coşarak, şu beyti söylemiştir:

Gitmeden sevdiceğim post elden,
Çekelim viskiyi en dost elden!

Hekimlerin dediğine göre, viski damarları açar ve bazı kalp hastalarına iyi gelirmiştir. Galiba bundan dolayı, son zamanlarda ilaç yerine büyük miktarda viski getirilmiştir!

VALİ:

Bir vilâyetin idaresini elde tutan en büyük sivil memura vali derler.

Son aylarda, bu kelime, Bern sefirimiz Profesör Dr.

Fahrettin Kerim'in soyadı olmuştur.

Minimini valimiz,
Ne olacak halimiz?

Tekerlemesi üstad için söylenmişti, asıl şimdi tekrarı yerinde olur!

VEZNEDAR:

Para alıp veren memur. Kasa anahtarını elinde tutan vezne memuru. Avucunu yalayıp yalayıp para sayan züğürt kişisi!

Bazıları, yollarını şaşırıp kaybolma illetine tutulurlar!

VICDAN:

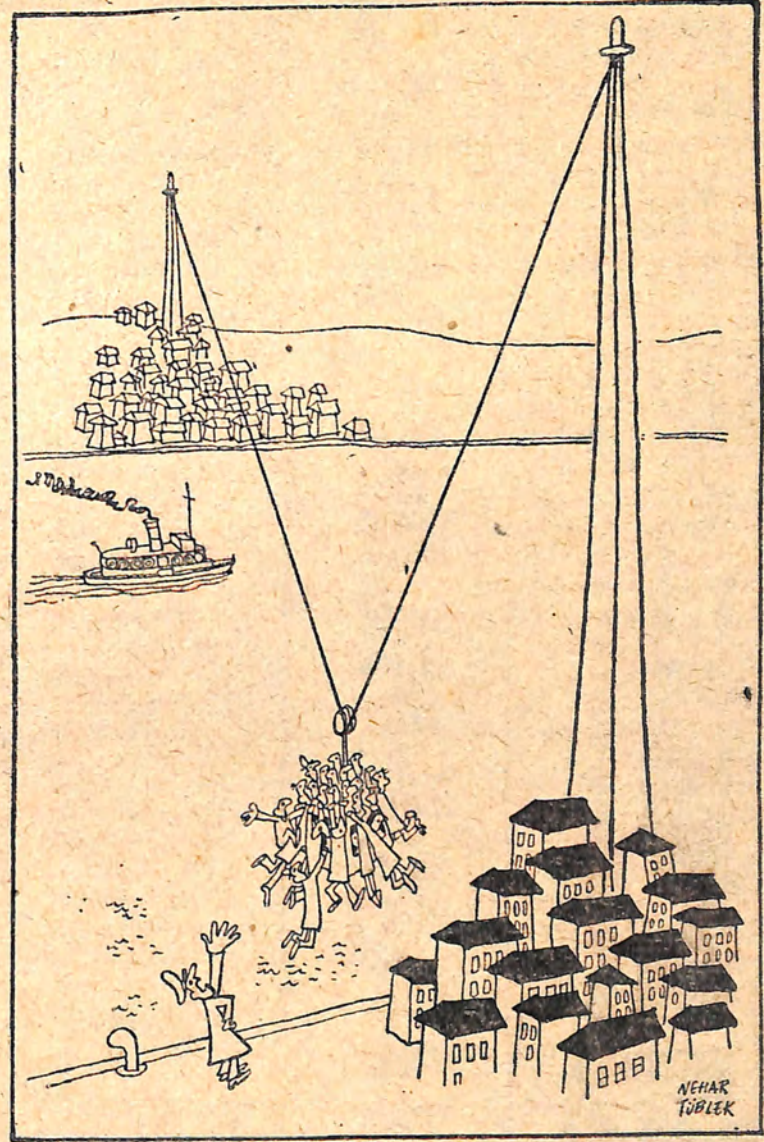
Hak, insaf gibi anlamlara gelir. Artak kullanılmıyor. Türk dilinde karşılığı «bulunç» muş. Henüz buna da ne kalemeler alışık, ne kulaklar!

Vicdan, eskiden hizmetçi kızlara, beslemelere, ahretliklere verilen isimdi!

Tevfik Fikret, bir isyan şiirinde:

Millet yaşamaz hakka tahassüsüne solurken,
Susun diye vicdanlara yumruklar inerse!

Demmişti, Demek, o devirde henüz vicdan varmış!

Memur — Ne yapıyorsunuz yahu, bu otobüs değil!..

bulunmaz, müşteri de vicdan bu bulunmaz, trafik polisinde insaf bulunmaz. Sonra İstanbul'da şoförlük et. Vallahi abicim, sırf istisnâk yollarının tozuna toprağına bu lanımya ben kendi hesabıma yüz kâğıda razı olmam. Geçende benim arabaya turist denen bir deş yus binmişti. Adımını atar atmaz, saatı aç diye diklenmez mi?... A- çardın açmazdın derken, baktım ki herif Tophane dayığı yememiş. Suratinin orta yerine bir sağdan, bir soldan iki tane lâhmacun ko-

yunca herifin suratı, veresiye ka zılmış boşnak mezarı gibi yamru yumru oluverdi. Zaten kabahat o turistlerde değil, onları turist diye İstanbul'a kabul edenlerde... Neyse abicim, başını ağrıtmıyayım. Bu bizim derdimize anca sen derman olursun. Eski ahbablığı da semi itibara alarak, bir ağabey lik yapacaksın bu mazlum şoförlere...

Aygün epi sinirlenmişti. Ama belli etmemiye çıkararak:

— Haftaya gelin, cevabınızı almıştı. Odacıyı çağırıp: İn, dedi.

Destursuz Süleyman, elini göğsünün üstüne bastırarak Belediye başkanını selâmladı:

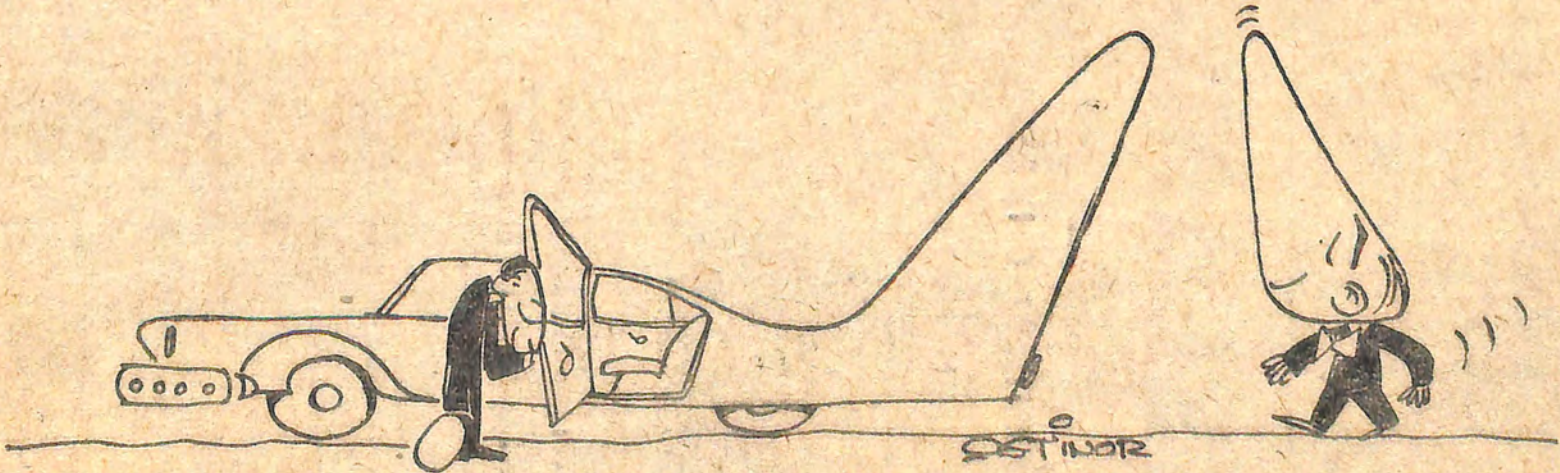
— Allah da senin kalbine göre verir elbet... Sen şu işin bir yolunu bul, biz de senin adını şu İstanbul'da göklere çıkarmazsak, yetmiş yedi sülâlemizin ervağını çitlenbik duasıyla ütüle... Hadi eyvalah, nonoş abicim.

Süleyman kapıdan çıktığı vakit, Aygün'ün kaşları iyice çatıl

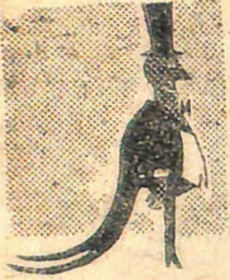
— Dışardakilerin hepsi zam için mi bekliyorlar? dedi İçlerin de zam istemiyen yok mu?...

— Beyim, on dakika önce emekli bir memur vardı. «Bu bolluk, bu ucuzluk bizimkilerimiz sayesinde olmuştur. Şehirli refah içinde kulaç atıyor. Mesut halkın şükranını Belediye başkanına arz etmive geldim» diyordu. Meğer herif deli imiş. Onu da tımarhaneye götürdü ler beyim...

Adnan Veli

YAZISIZ!..

HEDEFİMİZ

YAĞLI

KUYRUK

Temmuz

31

Perşembe

1958

Kuyruk

BAGIMSIZ BAGSIZ, IPSIZ SAPSIZ, TAM TARAFSIZ GAZETE

S. ZAMBAK AİLE GAZİNESİ

Yüksek ses sanatkarı
ŞÜKRAN ŞAKIR ŞAKIR

Meşhur Dansöz:
TEKCAN ÖZGÜL

NOT: Hesap pusulasına itiraz
edene temiz bir dayak atılır,
bunun için ayrıca para alınmaz

ASLANLARIMIZI HAKEMLER YENDİ

Hakemler olmasa güreşçilerimizin şampiyonluğu kazanması muhakkak görünüyor

İŞBU YAZI
BAŞ YAZIDIR

Kadın göbeği nasıl yapılır

Bağdat'tan hiç beklenmedik, umulmadık haberler gelmeye başlaması, fevkalâde nazik olan siyasi vaziyetin büsbütün nezaket peyda etmesine sebep olmuştur. Şimdi dünyanın gözü Irak üzerindedir.

Irak hâdiselerinde bir suikaste kurban giden nâib Abdüllillâh'ı İstanbullular yakından tanımaktadırlar. Yaz aylarını, baharları ve bazı kış günlerini İstanbul'da geçiren Abdüllillâh, kendisini yakından tanıyanların söylediklerine göre kadın göbeğini çok severdi. Iraktaki son siyasi olaylar izah bakımından, biz de kadın göbeği üzerinde duruyoruz.

(Hususi olarak gönderdiğimiz, muharririmiz oturduğu yerden atıyor).

Budapeşte, 25 (Hususi) — Bilindiği gibi, dünya vaziyetinin son derece nazik olması dolayısıyla, bu sene, her senekinden daha çok sayıda milletvekili döviz alarak Avrupa gezisine çıkmış, yine dünya vaziyetinin fevkalâde nezaketi dolayısıyla, Budapeşte'de yapılacak Dünya Grekoromen güreş şampiyonasına hiç bir gazeteci gönderilmemiştir. Hususi olarak gönderdiğimiz muharririmizin Kasımpaşa'daki evinden tahminlerine göre, Dünya Grekoromen güreş şampiyonası büyük bir heyecan içinde cereyan etmektedir. Her zaman olduğu gibi, yine aslan güreşçilerimiz zaferden zafere koşmaktadırlar. Budapeşte sokaklarında Macar kızları, aslanlarımızdan imzalı fotoğrafları almak için kuyruğa girmişlerdir. Aslanlarımızın bir kısmı, daha kolay olur diye, imza yerine, Yeniceamideki mühürçülere kazdırdıkları mühürleri kullanmaktadırlar.

Güreşçilerimiz, forum ve moral bakımından her zaman olduğundan daha iyi hazırlan-

dilere selâm ıderim. Bakî Hüdaya emanet oluğuz...

Bu gece müsabakalar başlamış bulunuyor. Bizim güreşçilerimiz her zaman olduğu gibi, iki kişiyle birden güreşiyorlar. Bir hasımları, bir de hakemler... Her zaman olduğu gibi, hakemler yine aleyhimize çalışıyorlar. Aslanlarımızın göz göre göre hakkını yemeğe başladılar. Halbuki Macar kızları bizim takımı favori gösteriyorlardı. Macar kızlarının sözlerini de ileri sürerek, aslanlarımızın haklarını yiyen hakemleri Birleşmiş Milletlere şikâyet edeceğiz. Ordan da bir netice alınmazsa o zaman Amerika'ya... Devamı haftaya)

— Hakem kararıyla galip!

Hakemler, yine aslanlarımızın hakkını yemeye başladılar. İsbat hakkı gibi, aslan hakkı da gitmiştir. Karikatürümüzün hususi olarak yaptığı yukarıdaki karikatür, bir aslanımızın hakkının nasıl yendiğinin resmidir...

NOT: Bu yazıda hakkı yenen aslan, Beşiktaşlı emekli futbolcu Aslan Hakkı Yeten değildir.

Yeni Belediye Başkanımız Kuyruk'a beyanat verdi

6OKKA

Başımıza gelen

Sivas camilerinden birinde bir hoca şöyle va'zetmiş:

— Çekirgeleri öldürmek günahdır. Çekirgeler Allah tarafından azgın kullarının üzerine gönderilmiştir. On-

«Taksim'de opera binası kendi kendine büyüme-ye başlamıştır. Başvurular-

yi faydah buluyoruz. Bilindiği gibi kadın göbeği tatlıdır, nefistir.

Kadın göbeği yapmak için, un, şeker, yumurta, süt lazımdır. Tarifimiz üzerine hareket ederseniz, siz de ağzınıza layık bir kadın göbeği yapabilirsiniz.

Bakkaldan bir kilo un alın. Yalnız dikkat edin. Fırıncıların ekmek yapmak için kullandıkları undar alırsanız, yine kadın göbeği yapılır ama, bu göbek zenci bir kadın göbeği olur. Onun için, çok beyaz un olmalıdır. Beyaz un bula mazsanız, bakkaldan aldığınız unu beyaza boyamalı mısınız.

Bir kilo una 250 gram da tereyağı ister. Tereyağını biraz zor bulursunuz. Hatta hiç bulamazsınız. Tereyağı yerine, zeytinyağı alınız. Zeytinyağını biraz zor bulursunuz. Hatta hiç bulamazsınız. Onun yerine pamukyağı, oımazsa hintyağı alınız.

10 tane de yumurta alınız. Bakkaldan alacağınız yumurtalar, bayat, çürük olacağı için, en iyisi, tavuk alıp besleyerek yumurtlatmaktır.

Bu kadar malzemeye bir kilo da süt ister. Ancak, sütçülerin sattığı sütte bir kilo süt bulunabilmesi için, on kilo almanız lazım gel. diğini unutmayınız. Alacağınız 10 kilo sütte, ancak bir kilo sahici süt bulunabilir.

Bütün bu maddeleri genişçe bir kap içine boca ederek karıştırınız. Karıştırın, karıştırın, karıştırın. Bu bulamaç İstanbul trafiği gibi birbirine girip karma karışık olduktan sonra iyice yoğurunuz. Yuğurunuz, yoğurunuz, bir dar ge liri gibi iyice yoğrulup ezildikten sonra

(Sonu kayboldu)

man olduğu gibi, aslanlarımızın kiloları fazla gelmektedir. 57 kilomuzun aslanı 89 kilo gelmektedir.. Müsabakaların yapılacağı saatten on beş dakika öncesine kadar 250 gram kadar düşmüş, geriye 31 kıl sür kilo bir şey kalmıştır ki, idareciler, bunun da bir bardak hindyağı ile düşürebileceğini söylemektedirler.

62 kilonun aslanı, müsabaka dan on dakika öncesine kadar 95 kilo gelmekteydi. Aslanlarımız hemen Fin hamamına sokularak, yarım kilo vermesi temin edilmiştir. Müsabakanın başladığı saatte 62 kiloluk aslanımız, henüz Fin hamamında bulunuyordu.

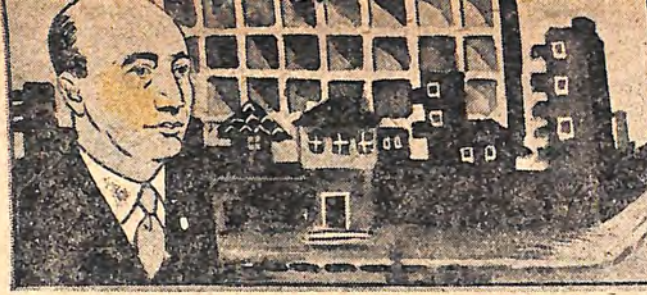
67 kilonun aslanı da Fin hamamında fazla kaldığı için, 51 kiloya düşmüştür. Şu anda kaybettiği kiloları kazanması için lokantaya gönderilmiştir.

78 kilo aslanımızın yalnız 1 kilo fazlası vardır ki, o da saçlarını, bıyıklarını kesmek, daha hafif çeken naylon mayo giydirmek suretiyle önlenektir.

Alafranga güreşten çok iyi anlayan Macar kızları, aslanlarımızı gördükten sonra, şampiyonanın favorisi olduğumuzu söylemişlerdir.

Budapeşte, 26 (Hususi) — Bu gece 50 bin kişilik Margarit açık hava sahasında güreşler başladı. Güreşlerden önce radyoda bir aslanımız şöyle konuştu:

— Evvelâ mahsus selâm ilen boyüklerin ellerinden, güçüklerin gözlerinden öperim. Allahın izniyinen, gene bi şampiyonluk goparacağız. Federasyon ireisinin, dayım Bekir efendi'nin, yüzbaşım İhsan beyin ellerinden öperim. Gayfeci İhsan'a selâm iderim. Bizim Hüsiine selâm iderim, Kel Me miş'e selâm iderim. Kel Me miş'in gongusu Sarı İbraam'a selâm iderim. Sarı İbraam'ın eniştesi Ramazan'a selâm iderim. Bu mekdübü okuyan efendiye ve gerek diğneyen efendiye

Dura dura, can sıkıntısından büyümeye başlayan Opera binası ile (sağda) tek başına belediye başkanı seçimine aday gösterilip, yine tek başına seçimi kazanmaya muvaffak olan İstanbul Belediye Başkanı Kemal Aygün

Bilindiği gibi, otuz yıla yakın bir zamandan beri, İstanbul Belediyesi ile İstanbul Vilâyeti, birbirlerine kuyruk sokumundan yapışık kardeşler gibiydi. Biri bir yana, biri öbür yana gitmek ister, bu yüzden ikisi de yerinde sayardı. Bazen Belediyenin vilâyeti sırtına alarak taşıdığı olurdu.

Nurlu demokrasinin memleketimize gelişinden on sene sonra, çok muvaffakiyetli bir amelîyatla, yapışık kardeşler, birbirlerinden ayrıldılar.

İstanbulullar, yıllardan beri kendi belediye reislerini seçmenin hasreti içindeydiler. Nihayet bu seçimde hiç bir demokrasi gücendirip darıltmadan, tereyağından kıl çeker gibi yapıldı. Belediye Reisliğine bir tek aday gösterilmişti: Kemal Aygün...

Tek aday Kemal Aygün'ün secimi kazanması herkesi hem sevindirdi, hem şaşırttı. İstanbulullar:

— Allah Allah... Şu şansa bak, nasıl oldu da Kemal Aygün seçimi kazandı! Bu da bir kurban olduğum Allahın hikmeti... dediler.

Tek başına aday gösterilip oy birliği ile masallah seçimi kazanan Kemal Aygün, polis müdürlüğü, vâilîlik yaptığına, gazetecileri tavlamaşını da çok iyi bildiğine göre, bir belediye reisinde aranan bütün vasıfları haiz demektir. İcabında polisliğinden, icabında valiliğinden,

icabında gazetecilerin nabzına göre şerbet ve mesinden faydalanarak, yeni belediye reisinin bu işi de yü üteceği ümit edilmektedir. Bu ümit de dayanarak, Belediye Encümeni yeni Belediye Reisine 150 bin liralık lojman tahsisatı ayırmıştır.

İstanbul'un yeni Belediye Reisi ile görüştük. Kuyruk için sayın Kemal Aygün'ün hususî olarak verdiği beyanatı, aynen sütunlarımıza geçiriyoruz:

— İlk iş olarak ele alacağımız meselenin üzerinde ehemmiyetle duruyoruz. Vatan daşın her türlü sîkâyetine kapınız açıktır. Sîkâyet dilekçelerine yapıştırılacak pullarla muvazenede olan bütçemizir açığının kapatılacağı kuvvetle ümit edilmektedir.

Bilindiği gibi, on sene önce, temel atma töreni yapılan Tak simdeki Opera binasının, temel atma töreninin onuncu yıldönümü töreni hazırlıklarla meşgulüz. Bu münasebetle Opera binasını yerinde inceledim. Son zamanlarda acan demokrasi havası ve yağan bereketli yağmurlarla, Opera binasının durduğu yerde kendi liginden büyümeye başladığını hayretle gördük. Opera binası filiz vermeye, yer yer yarım kalmış duvarlarının arasından burasından filiz vermeye başlamıştır. Bir an önce Operanın büyümesini temin ederek, ha yırlı neticenin alınması için,

ki Patrona Halil Hamamı da opera yapılacak..

Belediye arazözleri, sabah akşam, suların kesilmediği zamanlarda, Opera binasını sulayacaktır. Bu hususta gerekenlere gerekli emirler verilmiştir.

Beyoğlu yakasındaki Opera işini böylece hallettikten sonra İstanbul yakasının da Opera ihtiyacını ele aldık. Bayezit'teki Patrona Halil hamamının, opera haline getirilmesi için. Sular İdaresine emir verilmiştir. Bilindiği üzere Sular İdaresi, akmayan musluklarından çıkan sesler yüzünden alaturka musiki üzerinde çalışmaya başlamıştır. Beyoğlu cihetinde alafranga opera yapılırken, İstanbul cihetinde de, Patrona Halil hamamında alaturka bir opera veya bir operet yapılmasına...

(Arkası uzun.)

ların kanatlarının altında, âyetler yazılıdır. Cenab-ı Hak, âsi kullarını çekirgeler vasıtasıyla ağı bırakarak, terbiyo eder.

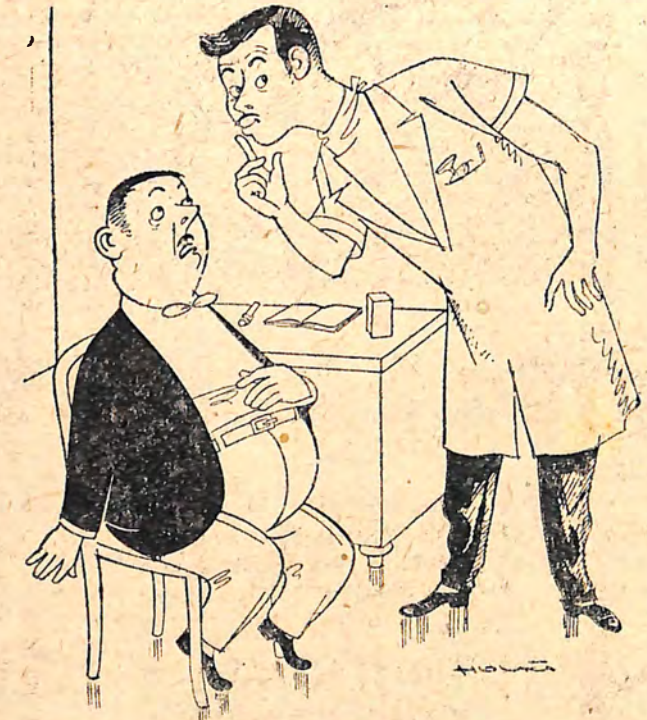
Bunları söyleyen hocanın efendinin bir bildiği yok. pek çok yiyecek yok. Ya, kaçak ya yok, ya az. Giyecek dersiniz, giyilemeyecek kadar pahalı.

Bütün bunlar, çekirgeler gelmeden oldu. Yoksa, elde çekirge kalmazdı da, Cenab-ı Hak, biz âsi kullarını ağı bırakıp terbiyo etmek için, çekirge yerine başka bir şey mi gönderdi?

SİNEKLE MÜCADELE

Tehlikeli bir hal almaya başlayan karasinek dâvasını halletmek üzere belediyecilerin yaptığı bir toplantı sonunda, on beş bin ton sinek alındığı haber alınmıştır.

İstifçilik çoğaldı.. (Gazeteler)

— Dehşetli gaz var bende doktorcuğum... Ne yapayım?..
— Aman kimse duymasın, ben alırım!..

İslahçı Müdür

MÜDÜR, idare âmirine:
— Öğleden sonra mebuslar gelecek, dedi. Koğuşlar silinip süpürülsün. Göz önünde elbise, bavul kalmamalı. Emre riayet etmiyenin kalbini kırarım.

İdare âmiri, başgardiyana:
— Şevki efendi, dedi, koğuşlar pırıl pırıl olacak. Ortada bavuldur, elbisedir görmeyeceğim. Öğleden sonra mebuslar gelecekmiş. Müdür, emre uymayanın kafasını kırarım, diyor.

Başgardiyân Şevki, gardiyan Fehmiye:

— Kardeşlik, dedi, öğleden sonra büyük adamlar gelecek. Şimdi valiyle konuştum. Her taraf temizlenecek, bavullar, elbiseler mey dandan kaldırılacak. Az önce müdürle muhabbet ettik. Emre uymayan olursa, kemiklerini et baltasıyla kırarım, diye tembihledi.

Gardiyan Fehmi, koğuş mümessillerini toplayıp dedi ki:

— Deminleyin başbakanla görüştüm. Öğleden sonra hapishanemize mebuslar gelecekmiş. Onu deyiverdi... Beni rezil etmeyin ha. Buralarını bir güzel temizleyin. Sonracağzıma, bavulları, elbiseleri kaldırın başucunuzdan.

Müdürün de bu hususta emri var. Dinlemiyen olduğunda haber ver, kaburgalarını papağan kafesli yapivereyim, diye söz etti.

Bir mümessil, itiraz yollu konuştu:

— Elbiseleri kat kat giyelim ama, bavulları neremize saklıyalım? Şimdiki yerlerinde su mu çıktı?

— Şiş olsa, muşta olsa, sustalı olsa, saklayacak yer bulursunuz.

Ne dediyse para etmedi. Bunun üzerine gardiyan, başgardiyana seğırtti:

— Başefendi, mümessiller bana kafa tuttular.

Başgardiyân, idare âmirini buldu:

— Mahkûmlar dikeldiler, beyim! İdare âmiri, müdürü yerinden hoplattı:

— Mahkûmlar isyan etti!

Müdür, telefona sarılıp savcıyı aradı:

— Dilâver bey! Alooo!.. Alooo! Ben Şahabettin!... Burada kan gövdeyi götürüyor, beyefendi. İmdat yollayın.

Savcı, valiyi haberdar etti:

— Muhterem beyefendi, hapishane mezbahaya döndü. Mahkûmlar birbirini kırıyor. Yirmi ölü, otuz yaralı var.

Vali, durumu mebuslara bildirdi. Mebuslar, arbedenin sebebini öğrenmek istediler. Vali savcıya, savcı müdüre sordu. Şahabettin bey:

— Birazdan arzederim efendim, dedi.

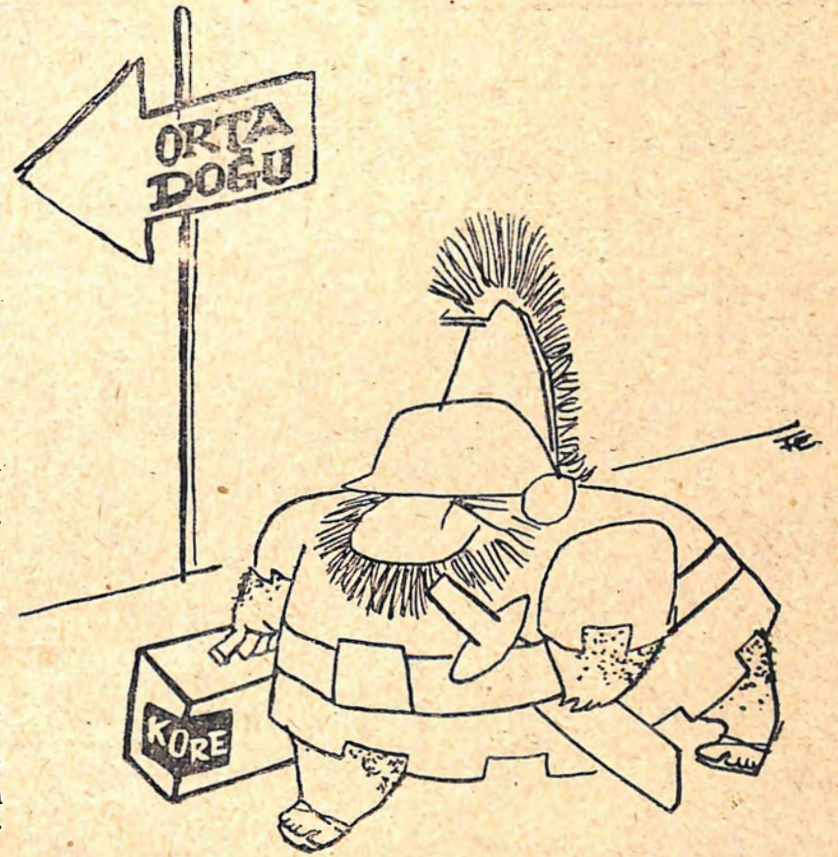
İdare âmirini çağırttı:

— İsyanın sebebi?

— Şimdi öğrenirim. müdür bey! Başgardiyânı çağırtan âmir:

— Mahkûmlar niçin diklendiler? diye sordu.

Başgardiyân, Fehmi gardiyana sordu:

YAZISIZ...

— Mümessiller neden kafa tutmuşlardı?

— Bavulları nereye saklıyacaklarmış!

Başgardiyân âmire, âmir müdüre, müdür savcıya, savcı valiyeye, vali mebuslara bildirdi. Mebuslardan biri:

— Niçin saklanacağını merak ettim doğrusu, dedi.

Vali, yaprak sigarasını dişledi:

— Sizin görmemeniz için, dostum... Müdür, her şey derli toplu olsun, demiş.

— Evet?

— Mahkûmlar da, saklıyacak yerimiz yok, diye isyan etmişler.

— Tavan arası da mı yok? Ar-

tık oraya da çıkacak değiliz ..

— Çok pratiksiniz, dostum.

— Biz gittikten sonra tekrar eski yerlerine koyabilirler.

— Ne kadar realistsiniz!

— İnsan doğru olmalı birader. Katakulliye ne hacet.

Bir diğer mebus:

— Takviye gönderdiniz mi? diye söze karıştı.

— Gönderelim mi?

— Tabii, derhal!..

Hapishane müdürü, elinde tabancası, sık sık yüz numaraya taşınıyordu. Son gidişinde önüne bir mahkûm çıktı. Müdür, titreyen sesiyle:

— Kılı... kır... kırır... dama! diye bağırды. Kırıldama geber tirim.

Mahkûm şaşkın:

— Ben sana ne yaptım, baba?

— Burada ne arıyorsun alçak herif? Kanuna karşı geldiniz yetmezmiş gibi, bir de idareye sokulup beni öldürmeye teşebbüs ediyorsunuz.

— Estağfurullah baba! Sana parmak kaldıranın parmağı, el kaldıranın eli kırılır.

— İsyan ne, isyan?..

— Hangi isyan, baba?

Müdür, ondan sonra ayıldı. İdare âmirine:

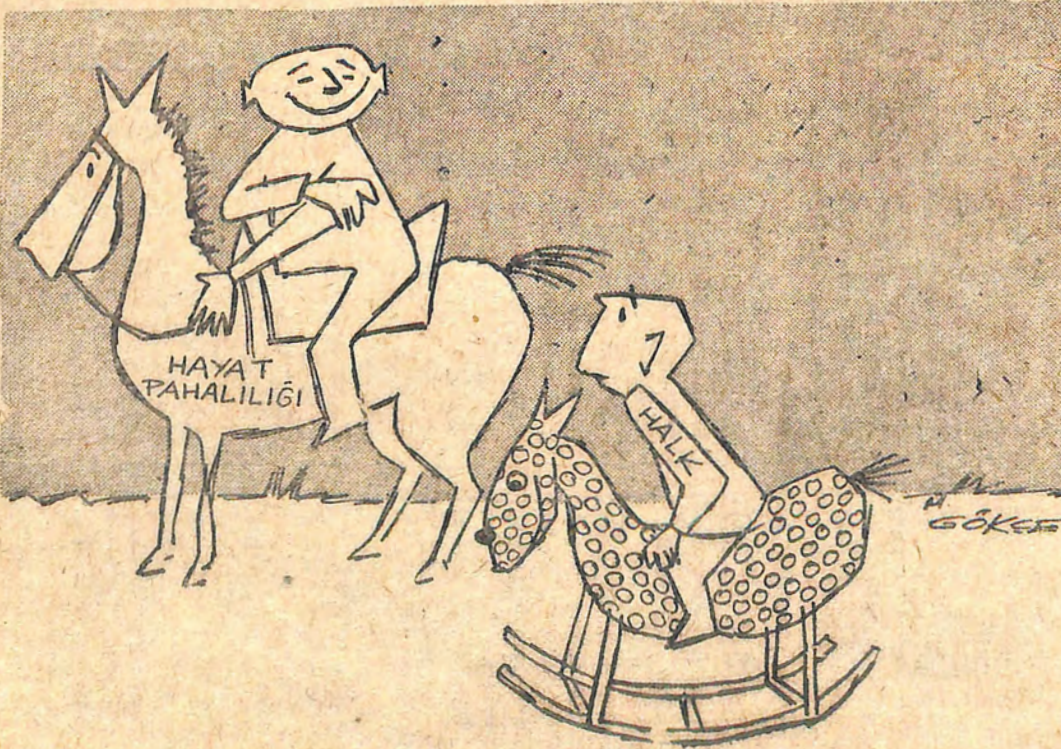
— İsyanı nereden uydurdun? dedi.

— Beyim, isyan dediysem, öyle bildiğiniz isyan değil. Emrinizi dinlemediler de...

Kapıdaki gardiyan:

— Müdür bey! diye seslendi. Jandarma, polis geldi. İçeride isyan varmış. Yok dedim. Dinlemediler.

— Aptal, sen nereden bileceksin. Vardı, bastırıldı... Onlara ihtiyacımız kalmadı. Gidebilirler.

Nasıl, var mıym yarışa?!

Telefon çaldı: Müdür:
 — Aloooo! dedi, Kimsin?
 — Savcı!
 — Buyurun efendim!...
 — Bavullarla ıvır zıvır tavan arasına!
 — Başüstüne efendim!
 — İsyan ne oldu?
 — Bastırdım efendim. Tek başıma bastırdım... Şöyle bir dahi-verdim aralarına!..
 — Ne yapıyorsunuz Şahabettin bey? Delirdiniz mi?.. Tek silâh söker mi o kadar kişiye?
 — Yanımda silâh yoktu beyim. Öylecene daldım... Zehir gibi de konuştum. Allah dedim, devlet dedim, parti dedim, af dedim. Lâhzada dağıldılar.
 — Tebrik ederim. Vekâlete yazacağım.
 — Eksik olmayın beyefendi. 1. yilliginiz hiç unutmayacağım. İsterseniz bu isyanı birlikte bastır-mış olalım.
 — Öyle mi yapalım?.. Yok, teşekkür ederim. Ben başka zaman bastırayım... Sizin için yazacağım şeyde diyeceğim ki: «Müdür Şahabettin Yârmaşefendi, eşi bulunmaz bir ıslahçıdır.»
 — Teveccühünüz beyefendi.
 — Hakikat o merkezde... Yalnız hatırımdan çıkmasını: Gelecek isyanı ben bastıracağım.
 — Hayhay beyefendi! Ne zaman olsun?
 — Ne, ne zaman olsun?
 — İsyan, beyefendi!
 — Ben haber veririm. Bugünlerde biraz işim var.

Savcı telefonu kapatırken:
 — ıslahçılığınızı mebus beyle-re de methedeceğim, dedi. Mahcup olmak istemem. Dikkatli davranın.

Müdür, bu konuşmadan sonra, hapishaneyi bir kere de ıslahçı gözü ile gezdi. Bavullar, fazla elbiseler, kirli çamaşırlar, şunlar bunlar tavan arasına kaldırılmıştı. Yatakların düzgün serilip serilmediğine, helâların temizlenip temizlenmediğine baktı. Çimento zemin iyicene silinmişti. Yalnız, duvarlar badanasızdı. Müdürün canı sıkıldı. Badanasızlık bir yana, tüzerlerinde çeşit çeşit tabanca, bıçak resimleri var. Adama, ıslahçılık bu mu, deyiverirler!

Hapishanenin bütün duvarları aynı durumda. Badana vuracak vakit yok. Vurulsa da, resimler öyle bir badanada kapanacak gibi değil. Değil demekle olur mu? Birşeyler yapmak, birşeyler!...

Oflayıp pufliyor, sigaraların birini yakıp birini söndürüyordu.

— Allahım, beni niçin bu kadar üzüyorsun? Sana karşı bir kusur işlediysen, affet!..

Birden yüzü güldü. «Affet» kelimesi ona affı hatırlatmıştı... Bahçeye toplattığı mahkûmlara:

— Kardeşlerim! diye hitap etti. Şu tabanca-bıçak resimleri tamamen aleyhinizedir. Sayın mebuslarımız, bunlar hâlâ uslanmamış derler. O zaman ne olur kardeş-

lerim?.. Af suya düşer... Bundan ötürü...

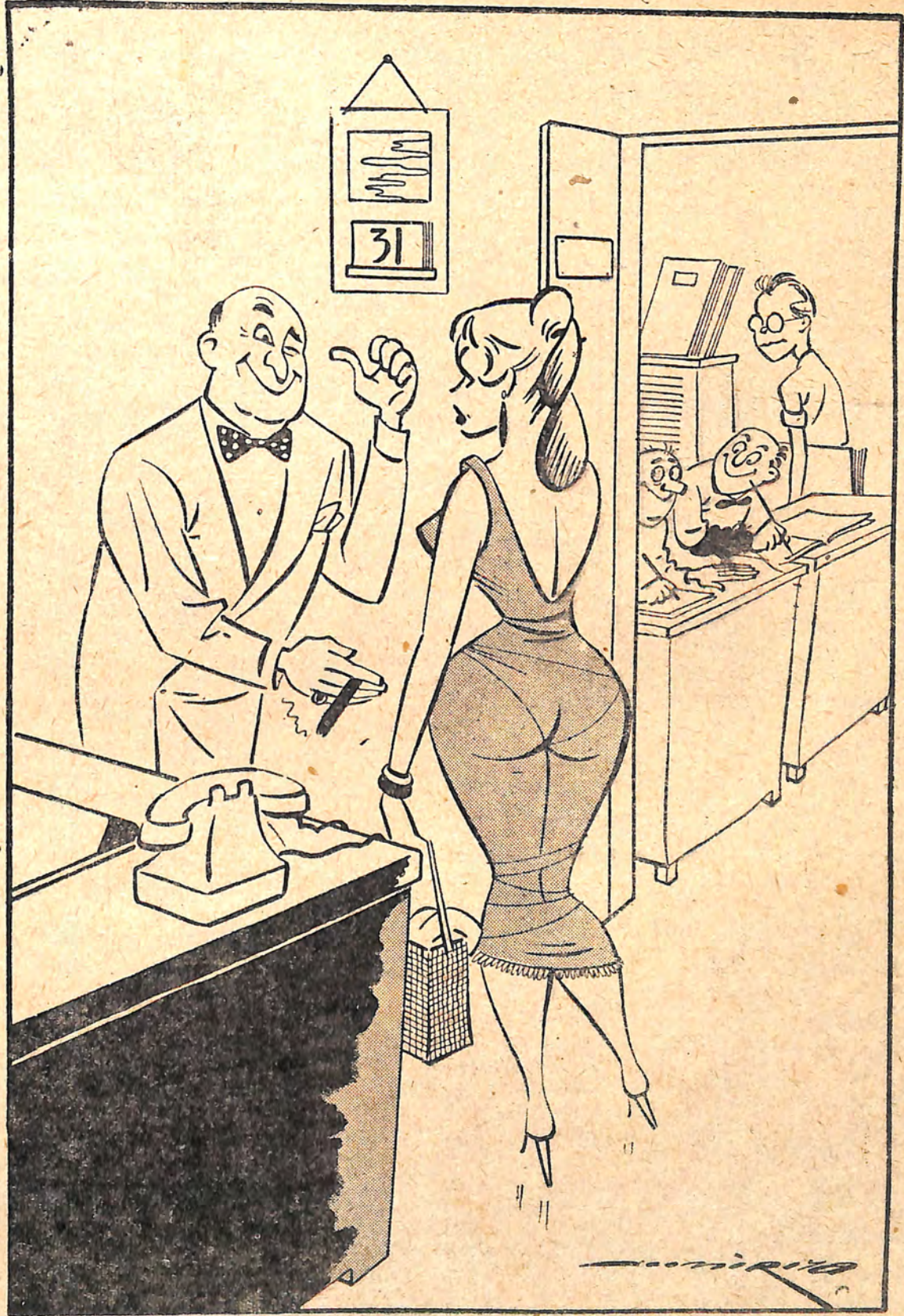
★

Kulak memesiyle oynaya mebus, koğuşun duvarlarını gösterdi:

— Hâlâ tabanca, hâlâ kama!
 — Altlarındaki yazıları okuma mı rica edeceğim, dedi müdür.

Bunlar, Şahabettin beyin alelacele yazdirmiş olduğu şeylerdi: «Allah belâsını versin şu bıçak-ların!» «Delik demir çıktı, mertlik bozuldu.» «Bir daha mı; tövbe!» «Tabanca, seni icat edenin..»

Yalçın Kaya

— Bu daracak elbise ile memurlar arasında dolaşma, ayıp oluyor. Bundan sonra benim odamda çalışacaksınız!..

Günün satıcısı!

Kapıyı açan kadın, karşısına dikilen, yılmış yılmış sırttan adamı sordu:

— Ne istiyorsunuz?
 Adam, hemen valizini açtı:
 — Size Avrupa malı dikmiş iş-nesi vereyim mi hanımefendi?
 — Hayır, istemem, bizde var.
 — Öyle ise halis İngiliz makara ipliği vereyim.
 — Zahmet etme, o da var.
 — Beyefendi için hakiki jilet vereyim, ona sürpriz olur.
 — Düzinelerle var bizde.
 — Size Paris malı ruj göstere-yim mi?
 — İstemez.

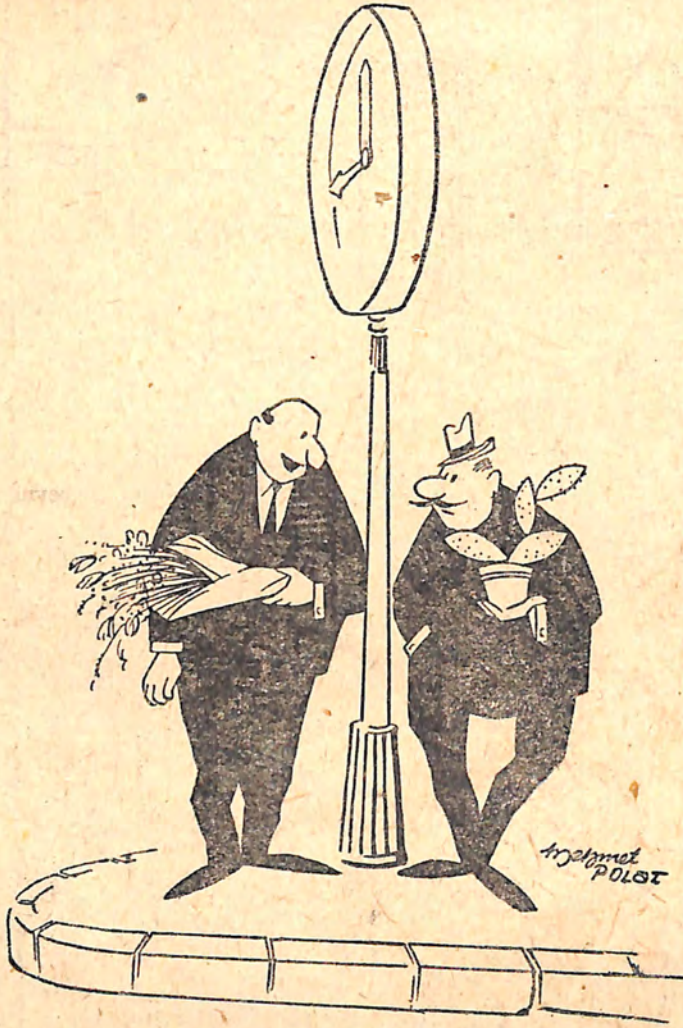
— Amerikan işi naylon blúzla-rım var, çok ucuza vereceğim.
 — Lâzım değil. Fazlasıyla var bende.

Seyyar satıcı valizini kapadı:
 — Sizde her şey var, Allaha şükredin öyle ise..

Kadın tasdik ettik:
 — Bizim evde hiç bir şey eksik değil, bize bu nimetleri veren Tanrıya nasıl şükredeceğimizi bile-miyorum.

Satıcı, iç cebinden küçük bir kitap çıkardı:

— O halde hanımefendi size bir dua kitabı vereyim. Bedava, he-diyesi iki lira...

— Ben mi? Nişanlımı bekliyorum.., Yâ sen?
— Kaynanamı!..

Oyun masası!

Adaya, gezmeğe gitmişti. Son vapuru kaçırdı. Geceyi geçirmek için müracaat ettiği bütün oteller doluydu. Nihayet birisinde yer buldu. Otel kâtibi:

— Otelde boş olarak bilârdı masası kaldı. Size üzerine yatak sereriz, rahat rahat uyursunuz.

Adam kabul etti ve geceyi orada geçirdi. Sabah kalkıp otelciye:

— Borcunuz ne kadar diye sordu.

Otelci, kâtibe döndü:

— Saat kaçta yattılar beyefendi?

— Onbirde yattılar, yedide kalktılar patron.

Otelci hemen hesabını yaptı:

— Kırk beş lira vereceksiniz efendim.

Adamın gözleri faltaşı gibi açıldı:

— Kırkbeş lira mı?.. Bu hangi tarife göre?..

Otelci pışkinlikle cevap verdi:

— Bilârdı tarifesı öyledir efendim. Saatine beş lira ahyoruz. Kime isterseniz sorun.

Kuş gibi...

İki genç kadının, salonun bir köşesinde konuşuyorlardı:

— Bana takdim ettiğin memur, öyle hafif dans ediyor ki, âdeta güneş gibi uçuyorduk.

— Tabii şekerim, bugün ayın yirmi altısı.

Tasdik!

Sert bir ağız kavgasından sonra kadın:

— Akıllı, zeki dört erkek etrafında dönüyordu. Onları bırakıp senin gibi bir aptalla nasıl evlendiğine şaşıyorum!

Koca, hüznü başını salladı:

— Doğru, onlar hakikaten akıllı ve zeki kimselerdi, aptal olduğumu şimdi anlıyorum.

Bahtiyar çift!

Yetmişlik Hasan Ağa, elli beşlik Hanife teyzeye talip olmuştur. Araya giren muhtarın karısı, Hanife teyzeye şöyle diyordu:

— Hasan ağa ile neye evlenmiyorsun? Senin bir ineğin, onun da bir öküzü var, bunlardan alacağınız döl, ömrünüzün sonuna kadar kimseye muhtaç olmadan rahat ve bahtiyarlık içinde yaşamınızı sağlar.

Unutulmuş eşya!

Evin hanımı, yeni hizmetçinin odasına birdenbire girmişti. İçerde bakkalın çırağını görünce, hidetle sordu:

— Kız Leman, bunun burada işi ne?

Hizmetçi kız, umursanmayan bir tavırla:

— Bu benim değil hanımcağım, dedi. Benden evvel burada çalışan hizmetçinin olacak!..

«Canikom:

Saat dörtte seni dört gözle bekliyorum.

Canan»

Saatime baktım, dört buçuk. Yani kuş olsam uçup gitsen yine yarım saat geciktik demektir.

Bu mektubu bana geç getiren postacı, ne diyeyim sana!.. İşallah, kaynanan kafana tava ile vursun da, dan! diye ses çıksın...

Hemen fırladık dışarı, atladık taksiye:

— Şoför kardeş, kaç gidersin Taksime?

— Ver bir onluk.

— Al sana on beş. Ama kuş kesil, tez saat, tez dakkada ilet beni...

«Başüstüne, Dırrrrrrrt...» geldik Taksime.

Baktım Canan yerinde yok. Nereye gitti bu kız?...

«Efendim dediler, sizi yarım saat kadar bekledi, bari ben ona gideyim dedi, size doğru yola çıktı.»

Yumuşak başlı kızdır şu Canan. Telefon etsem evde telefon yok. Her neyse, tekrar atladık taksiye:

— Şoför kardeş beni Fatihe kaç atarsın?

— Ver onbeş.

— Al sana yirmi. Ama şahin ol uçur beni...

«Başüstüne, bırrrrrrrt...» Geldik Fatihe.

Yine baktım, Cananın yerinde yeller esiyor. Yahu nerde bu kız?...

«Az evvel buradaydı dediler, senin de ona gittiğini öğrenince ters yüzüne döndü, koştu Taksime.»

Fesuphanallaaah!... Bu gün bu luşmamız şart...

Hemen kâğıt kalemi çıkarıp başladım yazmaya:

Canan:

Ben sana doğru yola çıkıyorum, eğer sen de bu tarafa koşuyorsan, bu puslayı okur okumaz olduğun yerde otur bekle, sakın kılmılama!...

Bu puslayı oradakilere bıraktım, tekrar çıktık yola.

— Şoför kardeş al sana yirmi beş, atmaca ol Taksime düşür beni.

Başüstüne, zırrrrrrrt... Bıp bıp. Yolda şoföre fazla süratten elli lira ceza kestiler, onu da ödedik.

Eyvahlar olsun. Taksimde kız ya ne yok. Neredesin Canaaaaan!...

— Efendim dediler, size şu puslayı bıraktı.

Alıp okudum:

Tosunum:

Ben sana doğru yola çıkıyorum, eğer sen de bana doğru yola çıktınsa, bu puslayı okur okumaz olduğun yerde otur bekle, sakın kılmılama.

Canan

Kızın bir huyu vardır, dediğinin mutlaka yapılmasını ister. Çaresiz oturdum başladım beklemeğe. Benim pusulayı okununca, onun da kırk yılda bir söz dinliyeceği tutmuş. Bir saat kadar o Fatihte ben Taksimde hiç kımıldamadan bekledik.

Nihayet şeytan dürttü, kendi kendime: Yahu dedim ben de amma kafa var ha! Elbetteki söz dinlemek kadının vazifesi:

— Şoför kardeş Allah'a şükür beni Fatihe kartal gibi at...

Aksi gibi yollar yıkalı, araba yolunmuş kaz misali gidiyor...

Meğer beni dürtten şeytan gitmiş kıza da dürtmüş. O da kendi kendine: Söz dinlemek erkeğin vazifesi demiş...

Fatihte sordum: «Canan nerde?..»

— Bekledi bekledi, az evvel kalktı Taksime koştu.

Hali görenler, «Yahu siz oynattınız mı diye bağıştılar, şart mı bugün buluşmak?»

— Olmaz dedim, iş inada bindi...

Ellerinden zorla kurtuldum, yal lah tekrar Taksime.

Canan yooook!...

Ceplerimi karıştırdım, metelik kalmamış. Aşık garip gibi düşüktük yollara. Vakit gece olmuş; Bit pazarı açık olsa çeketi meketi satıp kurtulucam. Düşse kalka tã Fatihi boyladık.

Fatihe varınca, «Yahu dediler nerdeydin?.. Kız bekledi bekledi tam bir dakika evvel çıkıp gitti...»

— Muhakkak Taksime gitmiştir diye bağırđım...

Ama tekrar yola çıkınama fırsat vermediler, elimi ayağımı sımsıkı bağladılar.

※

Neden fazla yaşarlar?

Kadın, okuduğu mecmuadan başını kaldırarak o sırada pantolonunu ütölemekte meşgul olan kocasına seslendi:

— Bak, meşhur bir doktor, evli erkeklerin bekârlardan daha fazla yaşadığını söylüyormuş.

Koca, dudak büktü:

— Yeni duydum, olabilir, herhalde günler onlara çok uzun göründüğü için...

Deli ve...

Profesör Harold Rome'a göre, bir deli ile bir nevrastenik arasındaki fark şudur:

«2 kere iki, beş eder; bunun aksini kabul etmem» der. Halbuki bir nevrastenik şöyle der: «İki kere iki dört eder; işte zaten ben de buna tahammül edemiyorum!» (Kanada)

Neye dikkat ediyormuş!

İki arkadaş otobüste konuşuyorlardı:

— Mrs. Smith'e kızı ile aynı yaşta göründüğünü söylediğim zaman yüzünün aldığı ifadeyi farkettiler mi?

— Hayır. Ben o sırada kızımın yüzündeki ifadeyi tetkik ediyordum. (İngiliz)

YAZISIZ!..

(Fransız)

Acaip kimseler!

Hollywoodun meşhur dedikoducularından Ilka Chase yeni evli bir çiftten bahsediyordu... Herhalde yakında ayrılacaklardı. Zira hiç geçinemiyorlar, her gün kavga ediyorlardı ve laflarını şöyle bitirdi:

— Bazı kimseler kızın tarafını tutuyor, bazıları ise erkeğe hak veriyorlar.

Orada bulunanlardan biri dayanamadı. Ilka'nın lafını kesti:

— Ve bazı acaip kimseler de bu işe hiç karışmayıp kendi işlerine bakıyorlar. (Amerikan)

Palavracı uşak!

Kont Cagliastro'nun uşağına efendisinin hakikaten söylediği gibi, üç yüz yaşında olup olmadığı sorulunca uşak:

— Vallahi bilmem, diye cevap verdi, ben ancak 100 senedir onun hizmetindeyim! (Fransız)

Takdir!

Mme Vacaresco bir mecliste meşhur şair Lecomte de Lisle ile tanıştırmıştı. O zamanlar şöhretinin zirvesinde olan Lisle kadının önünde hürmetle eğilerek:

— Aziz madam, dedi, sizin çok güzel şiir okuduğunuzu söylediler bana, sevdiğiniz bir şiiri okumak lütfunda bulunur musunuz?

Şairin bu iltifatından fevkalade heyecanlanan kadıncağız, fazla düşünmeden onun Appoloniide isimli şiirini okumağa başladı.

Lisle çok heyecanlanmıştı: — Fevkalade, fevkalade! diye bağırdı. Bir daha tekrarlar mısınız.

Madam Vacaresco tekrar okudu, Lisle daha büyük bir heyecanla:

— Hakikaten fevkalade dedi. Ömrümde böyle güzel şiir duymadım. Hangi büyük şairin bu böyle? (Fransız)

Hesap meydanda!

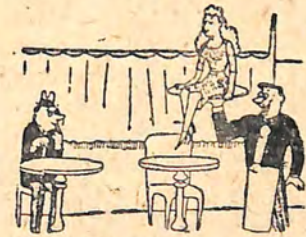
Tabiat müzesinde ziyaretçileri gezdiren gardiyan, devâsâ bir Prontozor iskeleti önünde şöyle anlatıyordu:

— Bu Prontozor, otuz ton ağırlığındadır. Sadece beyni 500 gram gelir ve tam 200 milyon 33 sene ve 5 ay yaşındadır.

Turistlerden biri dayanamadı:

— Amma da kat'iyet ha! dedi. Nereden biliyorsunuz bu kadarını?

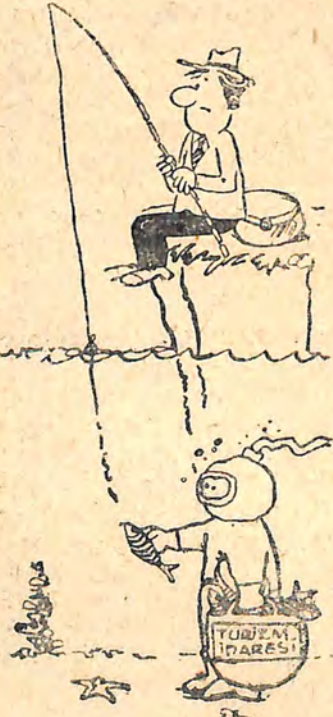
— Bilirim tabii, diye cevap verdi bekçi. Ben buraya geldiğim zaman, müdür «bu Prontozor 200 milyon seneliktir» demişti. Ben ise 33 sene 5 aydır burada çalışıyorum. Eh, Hesap meydanda.. (Fransız)

— Sarışından maksadım bira idi, kasadaki kız değil!.. (Alman)

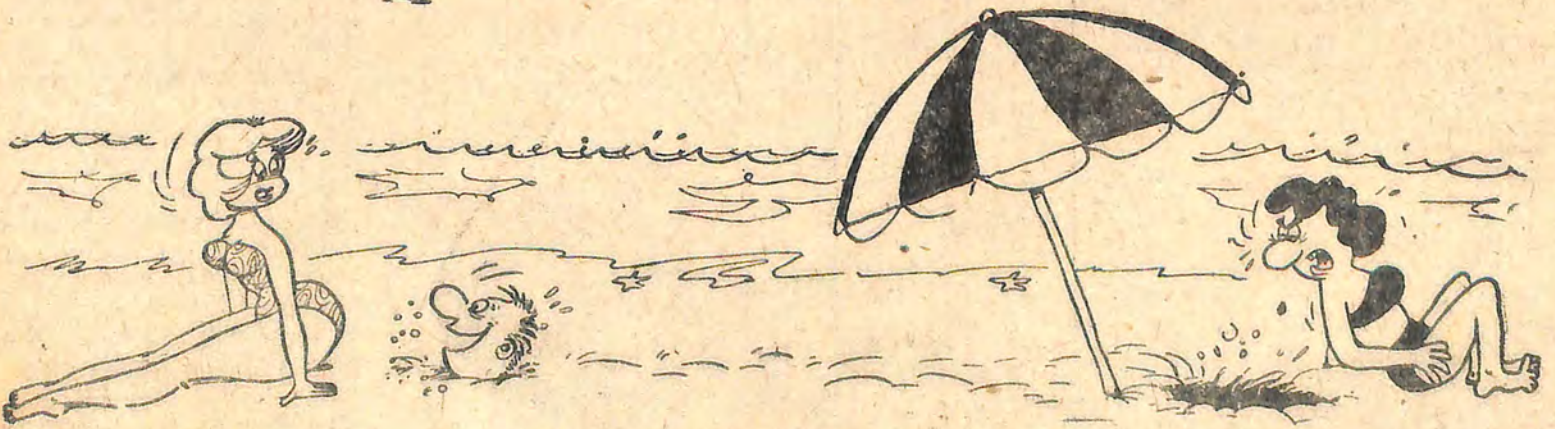

— Ah bu miyopluk!.. (Amerikan)

YAZISIZ!..

(İtalyan)

— Aaaa... Giorgio!..

(İtalyan)

Papeloğlu

ERCÜMEND EKREM TALU

— 25 —

Saniyen: adı hayırpervverliğe gikan Satılmış, bu izdivacı gıya bir zavallı kızın gönlünü hoş, itibarını iade etmek maksadiyle yapmış olacaktı ki, bu da kasaba halkının üzerinde herhalde iyi bir tesir yapacaktı.

En sonra da, bu işe delâlet ettiği için, İzzetî efendi Hacı Rıza beyi kafese koyup para çekecekti.

Bir gün, çarşıda, vergi kâtibi, Hacı Beyin yanına sokularak, samimi bir tavırla:

— Seninle hayırlı bir iş hakkında görüşmek istem. Hacı beyciğim! dedi.

— Görüşelim, İzzetî efendi... Nerede ve ne vakit istersen.

— Müsaade edersen. akşama eve geleyim.

— Olur. Buvur; beklerim.

Bu müsaadeyi aldıktan sonra, İzzetî efendi vakit kaybetmeden, bir gece, yatsıdan sonra, zaten erkenden yatmağa alışık olan Satılmış, nereye gideceğini söylemeden çıkmış, Hacı beye gitmişti.

İt kattaki selâmlık odasında, karşı karşıya oturmuşlardı. Dereden, tepeden, biraz konuştuktan sonra, vergi kâtibi meseleyi açtı:

— Bizim Satılmış efendi konagı kurdu, şimdi de yalnızlıktan, kimsesizlikten şikâyet ediyor. Maşallah, hali vakti yerinde olunca, insan böyledir, işte: rahat batar.

Meraktan gathıyan Hacı bey:

— Evet. öyledir! dedi. Bir adamın rahat ve huzuru, sadeti para ile pul ile olmaz...

Hele taşralarda, bekârlık azaptır.

İkisi birden güldüler.

— Öyle diyorsun ama, İzzetî efendi... Seni de hâlâ başgöz edemedik.

— Benimle Satılmış efendi bir değiliz. Onun dünya evine girmek için, elinde her türlü esbap var. Fakire gelince, elde avuçta bir şeyler olmadıktan maada, sinnü salımız de ilerledi. Bekârlıkta artık kaşerlendik. Ne bizim nisvana tahammülümüz, ne de taifei nisanın şimdengeru bizlerle hüsnü ülfetleri olamaz.

— Yok canım! Daha dur bakalım İzzetî efendi! Üç yirmisinde var mısın?

Vergi kâtibi şiddetle protestoya kıyam etti:

— Yoo! Daha o kadar yok. Elli dört, elli beş yaşındayım ancak. Sultan Abdülâziz calisi seviri saltanat oldukları zaman, yedi, sekiz yaşında imişim. Şehzade

Yusuf İzzettin Efendi ile bir iki yaş farklıyız. Hatta merhum پدر, teberrükten bana şehzadei müşarünileyhin ismini koymuş: Yusuf İzzetî!. Demek oluyor ki, tarihi tevellüdü acizanam 1268, filân...

— Peki, o halde henüz evlenebilir de, evlât sahibi de olursun.

— Ne olacak? Bizden geçti artık. Satılmış efendiyi evlendirelim de, başka arzum yok.

— Kendisinin böyle bir şeye niyeti var mı?

— Var, amma çekiniyor.

— Neden?

— Haklı. Adamcağız, Karun gibi servet sahibi. Gönüllü gani. Hani ahabım diye söylemiyorum; Allah için talihin her türlü tecellisine lâyık bir adam. Gelgelelim, kasabamızın eşraf ve âyanı kendisine karşı çini cebin gösteriyor.

asla iltifat etmiyorlar. Tabii, adamcağız da bundan müteessir, meyus olmada. Şu kadarcık bir eseri teveccül görse, kapısını da, kesesini de, gönlünü de ardına kadar açacak. Lâkin görmüyor ki!

— Bizim hemşeriler acayıptır, biraz. Bilmez misin, İzzetî efendi? Sana karşı da pek çok kusurları olmuştur.

İzzetî efendi acı acı güldü:

— Canım, beni geç, Hacı beyim! Ben kalendermizaç adamım. Feleğin kerem ve serdini, çarhın bin türlü sitem ve derdini görmüş, insanların ayarını, kratını ölçmüşüm. Üstelik, benim de belki bir çok kötü taraflarım vardır. Lâkin, bahsettiğimiz zat öylesi değil. Bir kere, doğma büyüme buralı. Saniyen ne kimse ile çekişmiş, ne kimsenin kalbini kırmış, yahut ki menfaatine uygun olmu.

yacak bir iş işlemiştir. Aralet ve nesebi mevzuubahsolunca da, malumu âlileridir ki, şeri şerif bile imamın, telkin verirken, mevtanın kabri başında, babanın değil de, doğuran ananın ismile hitap etmesini emreylemiştir. Bu itilbarla, yeryüzünde hiç bir fert, kişizadeyim iddiasında bulunamaz...

— Çok güzel söylüyorsun, İzzetî efendi!

— Estağfurullah! Maksadı kem teranem, asaleti zatiyenin, asaleti nesebiyeden üstün olduğunu arz etmektir. Satılmış efendi de neseben belki değil, fakat binefsihli asildir. Bugün bir kızım, kızkardeşim, yahut ki akrabam olsa, bilâ tereddüt ve hemen, firaşı zevciyetine terkederim.

Bir lâhza her ikisi de sükût ettiler. Vergi kâtibi, hartasının baş ucunda, biraz evvel yaptığı morfin şiringasının tesirini bekliyen bir hekim gibi, dikkatle, muhatabının yüzünde, demindenberi sarfettiği belâgatin tesirlerini kolluyordu.

Müsait bir intiba hasıl etmiş olacak ki, sigarasını tazeledikten sonra, tekrar taarruza geçti:

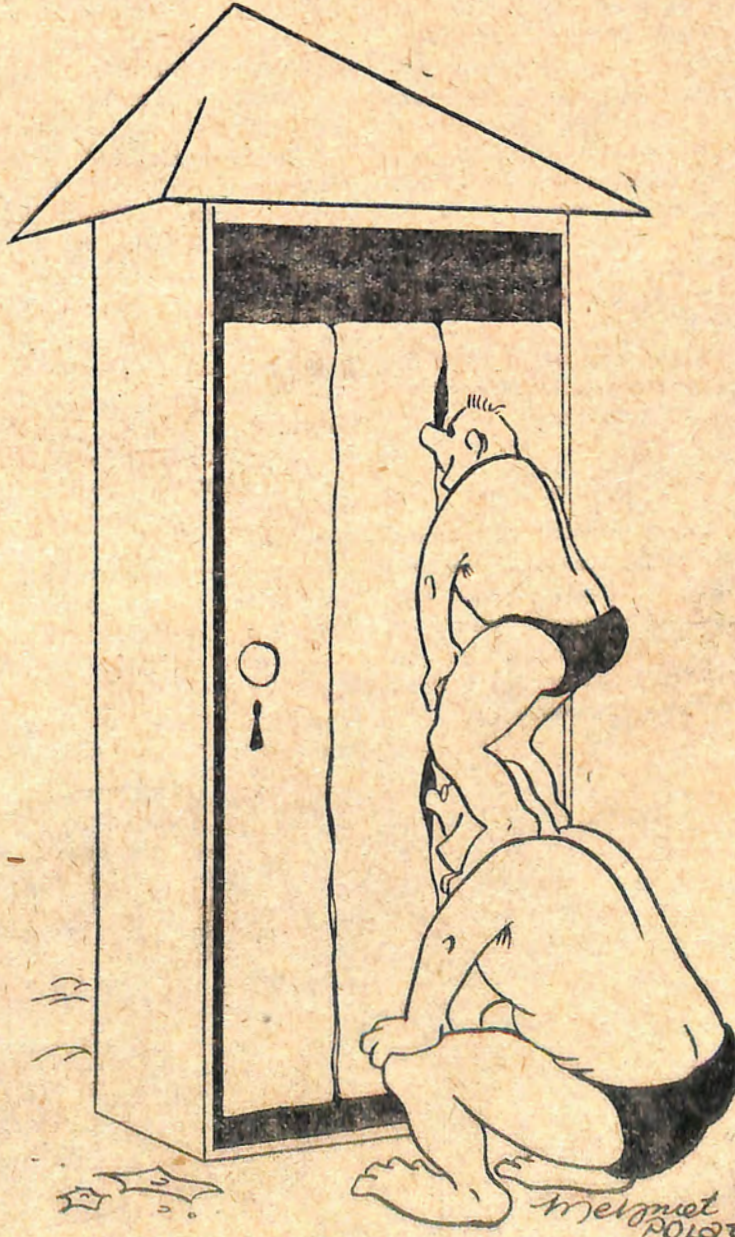
— İşte, Hacı beyciğim, böyle! Efendimizi başgöz edeceğiz ama, kız bulamıyoruz.. Onun için, buradaki ekâbirin içerisinde dirayetine, irfanına, muhakemesine en çok güvendiğim sen aklıma geldin. Velinimetime bir şeyler söylemeden, şöylece bir istimzaça geldim. Baldızınız hanımefendi kızımızı, esas itibarile Satılmış efendiye tenkih ve tezvice rıza gösteriyor isen, artık ondan ötesini bu âciz biraderinin ferasetine, ehliyetine bırak.

— Bilmem ki...

— Bunda bilecek, bilmiyecek cihet yok. Maşallah, baldız hanım yetiştirdi, izdivaç çağına geldi. Böyle bu yaşa gelmiş bir kızın evde kapalı durması iyi bir şey değil, maazallah sıhhati, asabı bozulur. Hazır, karşısına bir kısmet çıkıyor. Bence reddi caiz olamaz. Ama, yine de sen bilirsin.

Hacı beyin, bir şey diyemeyecek vaziyette olduğu halinden anlaşılıyordu. Satılmış, gerçekten kısmet olmasına, kısmet idi. Lâkin, acaba haremde nasıl telâk-ki edeceklerdi? Herifin hödükklüğüne, başının keleşliğine dair bir takım dedikodular vardı. Bunlar Hacı beyin kulûğuna kadar aksettigi gibi, şüphesiz kadınlarca da duyulmuştu.

(Devamı var)

YAZISIZI.

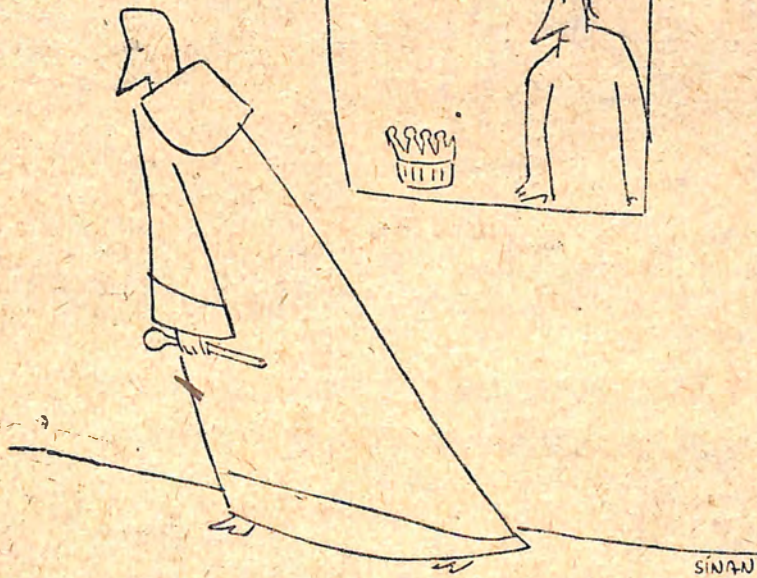

WY

bize göre

VESTİYER

SİNAN

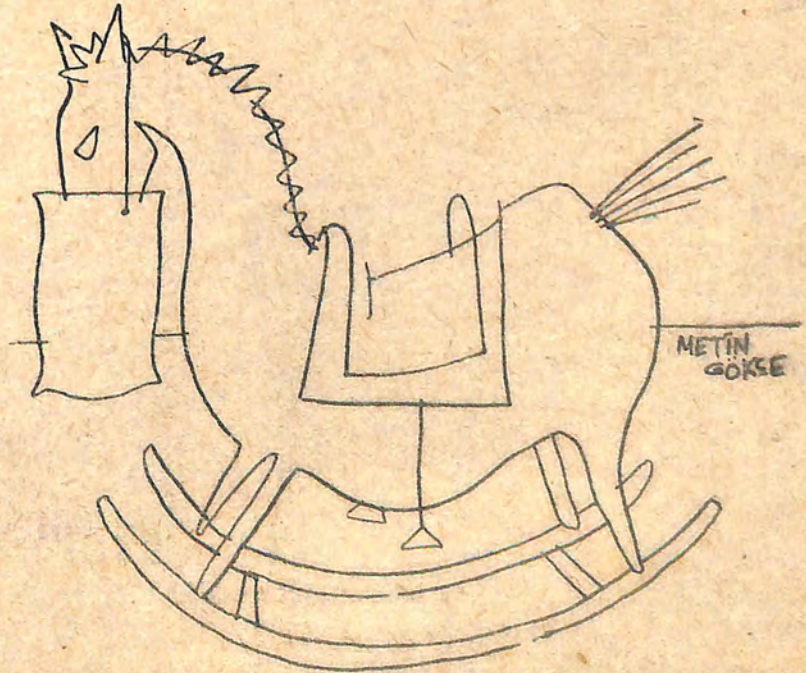
1

2

Y. Han Götür

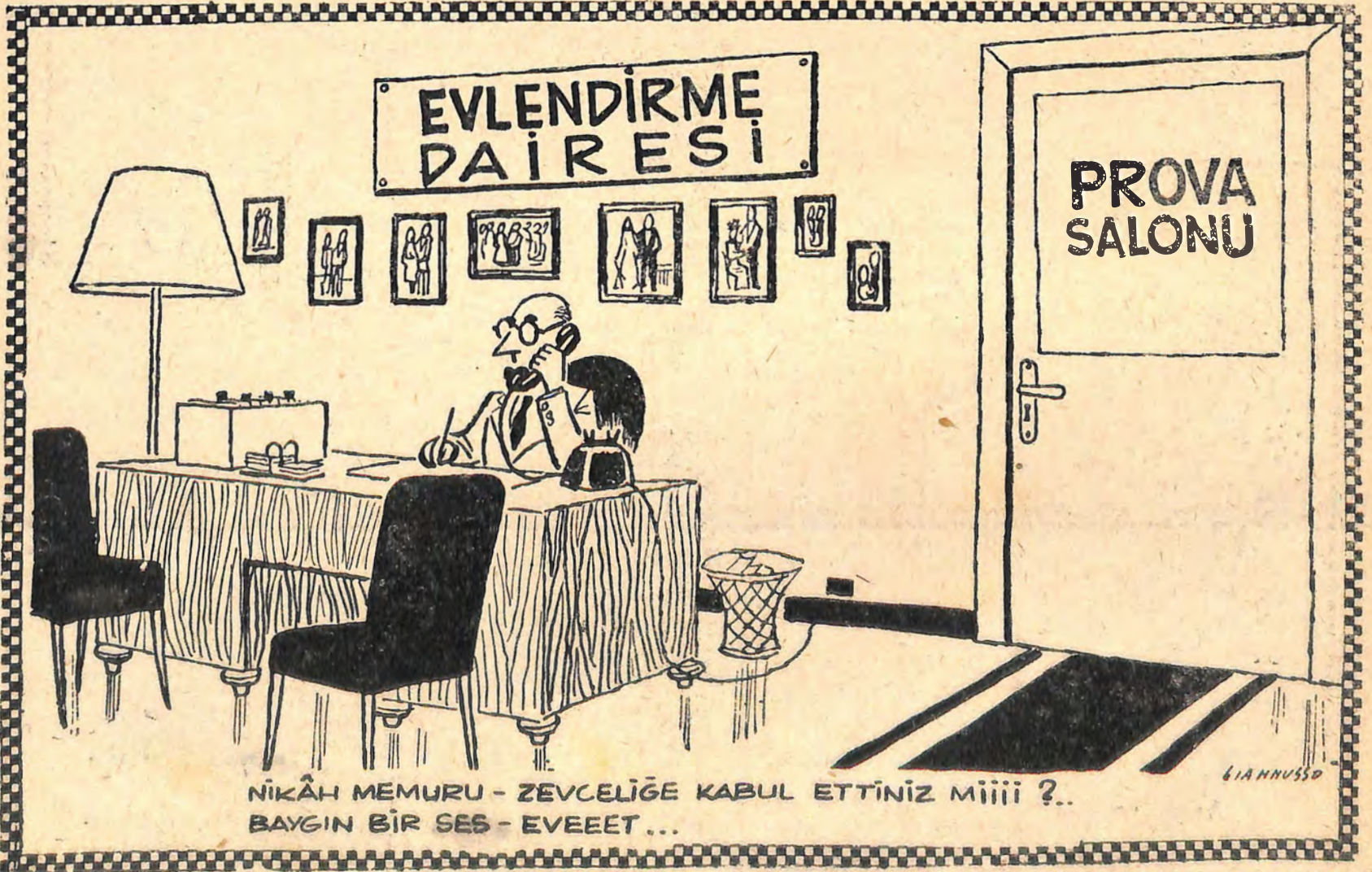
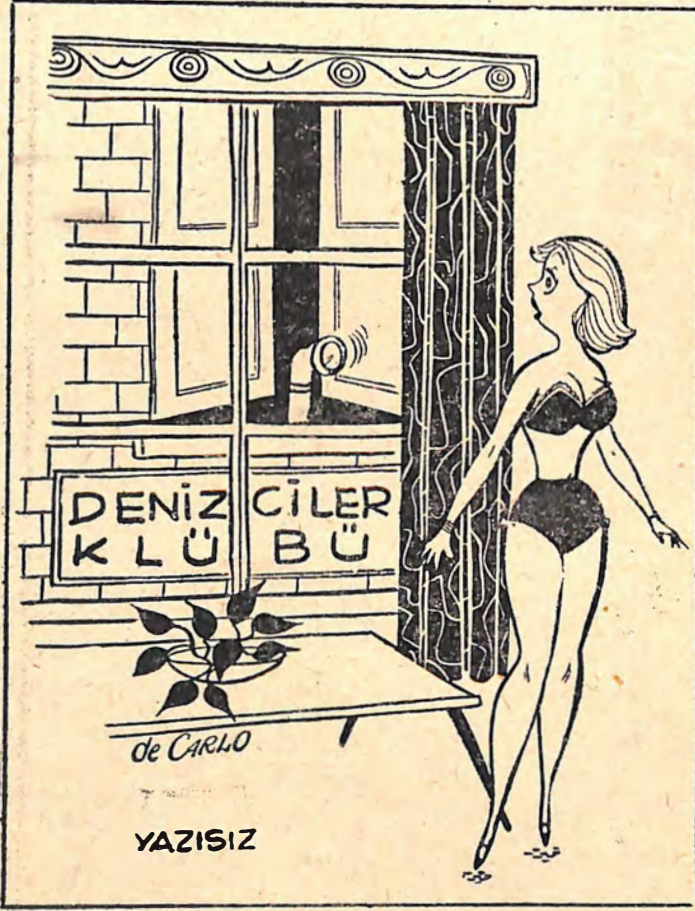
arhan Enez

METİN GÖKSE

Dünya

KARİKATÜRLERİ

Göz Ucu ile Avrupa

Yusuf Ziya Ortaç

Bu kitabı okurken Avrupayı göreceksiniz, duyacaksınız, yaşayacaksınız.

Fiatı 1 lira

AKBABA Yayınevi

Mesut aile!

Baba, rahat uyuyor!

Anne, rahat uyuyor!

Çocuk, rahat uyuyor!

Çünkü :

Hem Canları,

Hem Malları,

ölüme, yangına, kazaya
karşı sigortalıdır!

**Ankara
Sigorta**

Daima emrinizde ve
hizmetinizdedir!

Sahibi:

YUSUF ZİYA ORTAÇ

Yazı işlerini fiilen idare eden:

NEHAR TUBLEK

Klotfarer Cad. No. 8-10

Daire: 8

Belediye - İstanbul

T. C.

Ziraat Bankası

Tasarruf hesapları 1958 yılı ikramiye plânında

3.000.000 Lira

Para,

3.000.000 Lira

Uzun vadeli Kredi

vardır.

Denizcilik Bankası

1958 YILINDA

Suadiye'de Apartman Katları

VE

1160 kişiye para ikramiyesi

AYRICA

BEDAVA OLARAK

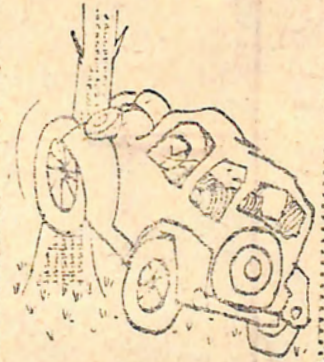
İç ve Dış Seyahatler

YALOVA'DA

Bir Hafta İstirahat

YANGINA

KAZAYA

ÖLÜME

KARŞI İLK YARDIM

Anadolu Sigorta

Abone Seneliği 37.5

Altı aylığı 19 lira

Basıldığı yer:

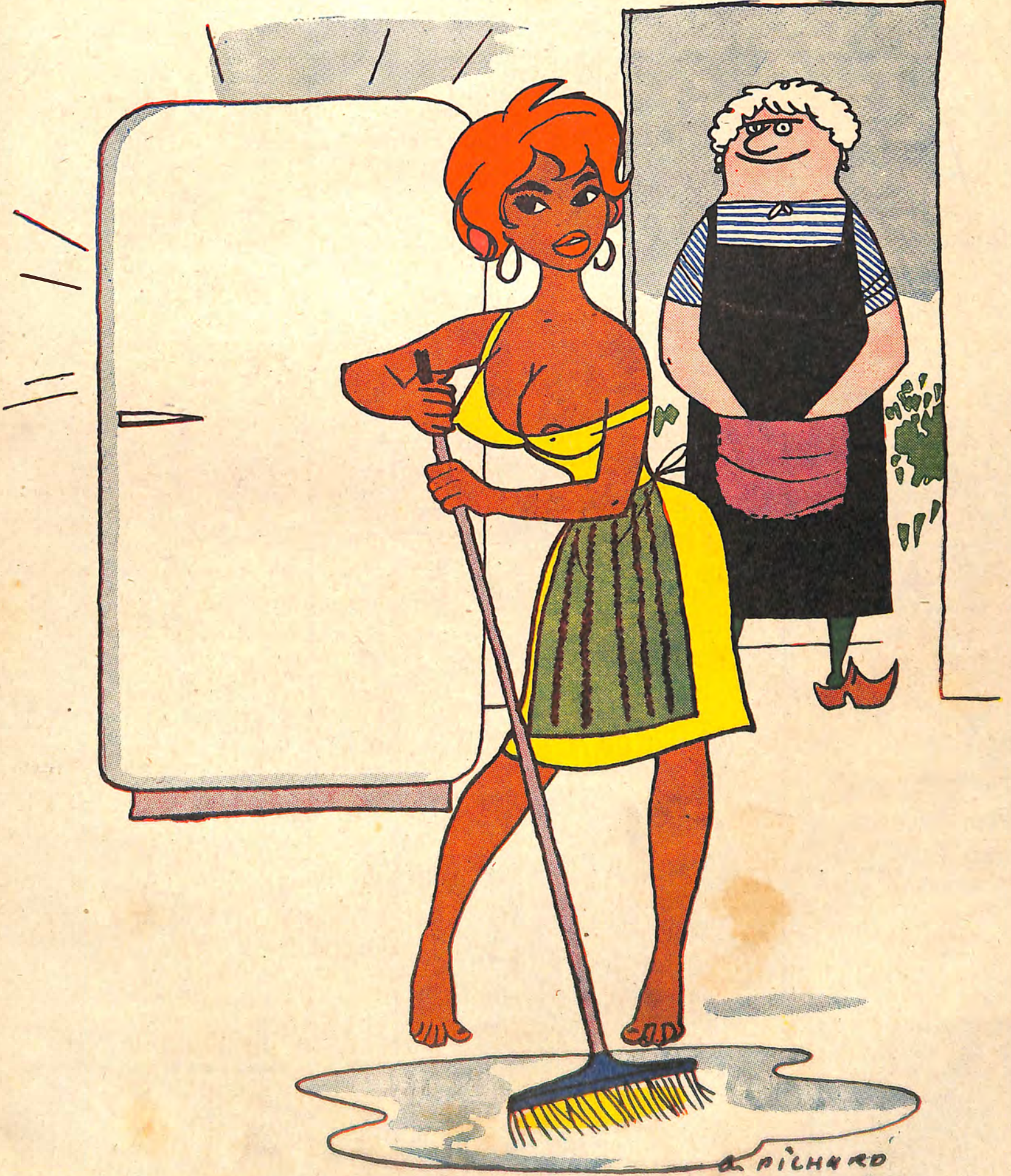
ERCAN MATBAASI

Kapak baskısı:

ŞAKA MATBAASI

Tel: 22 72 99

AKBABA

— Bu ne gürültü kız?.. Yine buzdolabına birini mi kapadın?...

-Fransız-